

Завръщането към същността

العودة إلى الأصل باللغة البلغارية

ПИСАТЕЛ:

Абду Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

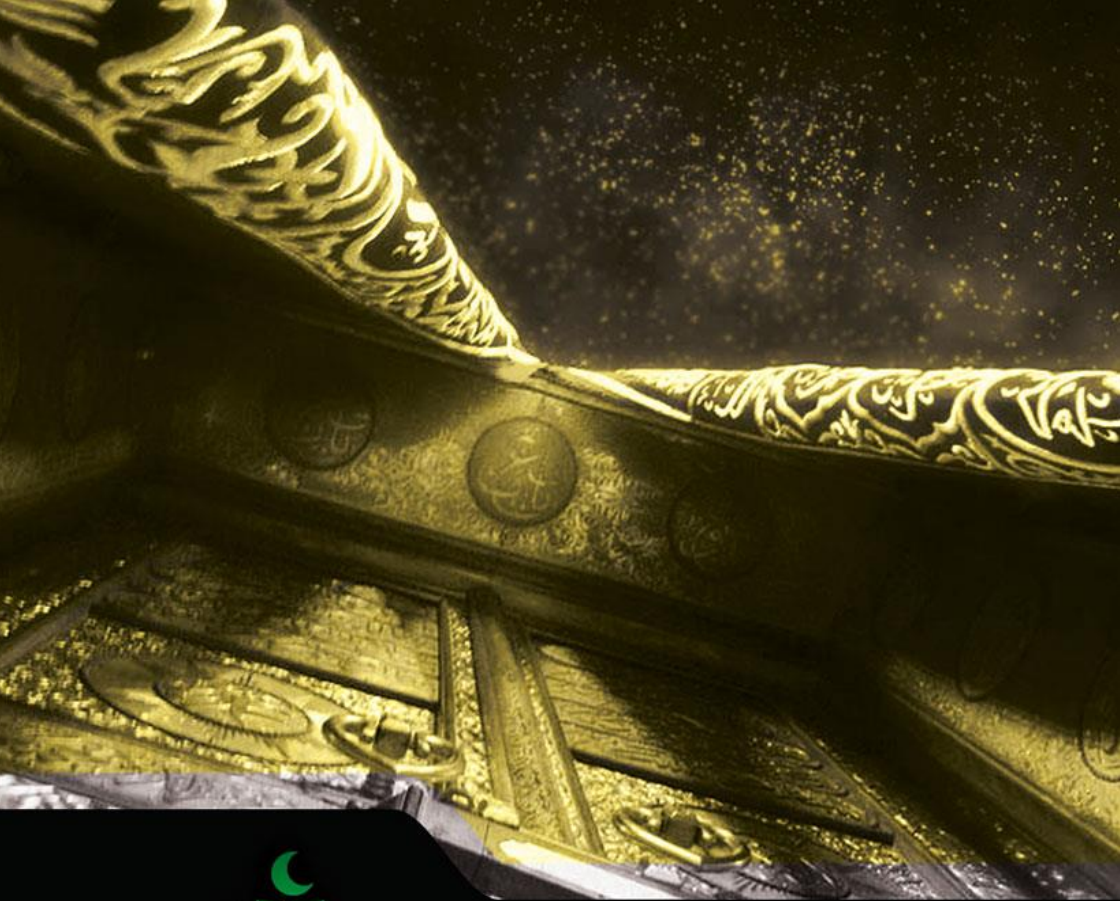
ПРЕВОДАЧ

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

www.islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Предговор:

С името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния.

Слава на Аллах, мир и благослов за Неговия пратеник Мухаммед, семейство и сподвижници му.

В тази книга ще разгледаме въпроса, с който се е занимавал човека през погледа на Корана, т.е. ще разгледаме разяснението на Корана относно този въпрос. Въпрос, който не се е родил днес, а съществува е от дълги години. Този въпрос го има от както човечеството съществува. Въпросът за същността на нещата и тяхното започване. Въпросът за сътворяването и възкръсването. Въпросът, в който някой е повярвал, а друг не е повярвал. За този въпрос, Коранът разкрива разногласието между хората и тяхното отхвърляне относно възкресяването след смъртта. Някои от тях са казали: „Това е старо наследство и легенди, които децата са наследили от техните бащи, а техните бащи от дедите им. Въз основа на това нещо в Корана Великия Аллах повелява: **„Казват: “След като умрем и станем пръст и кости, дали наистина ще бъдем възкресени? Това вече ни бе обещано, на нас и на предците ни, от по-рано. Това са само легенди на предците.”** Сура Вярващите (23:82-83)

Други от хората възгордявайки и упорствайки са поискали да бъде възкресен, някой който е умрял преди тях, като бащите или дядовците им, за да повярват и потвърдят арогантността и ината си. Великия Аллах казва: **„Те [- неверниците] казват: “Смъртта е само веднъж. И не ще бъдем възкресени. Доведете нашите предци, ако говорите истината!”** Сура Димът (44:34-36)

Други от хората смятат, че живота е един кръг или етап, които се въртят един след друг или поколение след

поколение и т.н. Те не вярват във възкресението след смъртта. Великия Аллах казва: „**И казват: “Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и само времето ни погубва.” А те нямат знание за това и само предполагат.**“ Сура Коленопреклонната(45:24)

В тази книга ще говорим за погледа на Корана по този въпрос, чрез разума и логиката, защото който отхвърля и не вярва във възкресението, то той няма да повярва и в съществуването на Създател, а който не вярва в съществуването на Създателя, той не размишлява разумно и логично. Много от тях се напътиха към истинското познание и вяра чрез разума, логиката и природата си. На други от тях умът и логиката не им надбавиха нищо друго освен отричане, упорство и антипатия. Както направи народа на фараона, когато дойде при тях (Мойсей) Муса, мир нему, с ясните знамения, въпреки че бяха убедени в искреността и истинността им, но горделивостта, арогантността и избора на земния живот, ги накара да вземат за лъжа (Мойсей) Муса, мир нему. Великия Аллах казва: „**И ги отрекоха с гнет и надменност, въпреки че душите им се убедиха в тях. Виж какъв е краят на сеещите развала!**“ сура Мравките (27:14)

Ще изложим последователни логични и разумни доводи от Корана за Създателя, създанието и причината за неговото създаване, за възкресението и за това, какво се случва след него. И се надявам, че съм дал полезна информация за всеки, който чете тази книга.

Молбата ми е към всеки, който държи тази книга в ръцете си, да се вслуша в нея и ако се задоволи с това, което е в нея, то слава на Аллах и това е целта, но ако ли не, то тя ще бъде нова информация, която ще се добави в съкровищницата от мисли и ще узнае истината, която може

да е била скрита за него, или е достигнала до него по погрешен път, или умишлено е изкривена.

Прави дуа¹ с искреност, когато четеш тази книга, като казваш: „О, Създателю на това, което съществува! Напъти ме и ме насочи по правия път, и повеси ръката ми към истината, защото нямам друг при мен, освен Теб.“ И бори се с душата си за узнаването на истината и достигането до нея, дори и да си атеист. Ти си в избора на душата си да приемеш религия, която се основава на страст и похот, а те са създания както теб. Така ти си станал раб, но не го знаеш, а Всемогъщия Аллах казва: **„А които се борят в Наше име, непременно ще ги водим по Нашите пътища. Аллах е с благодетелните.“** Сура Паякът(29:69)

В книгата „Човекът, той е неизвестно“ на френския хирург и учен биолог Алексис Карел, нобелов лауреат , се казва: „Търсенето на Аллах е цел за всеки човек, както човек е станал известен с физически усилията в спорта, същото важи и за друг човек с неговите възможности, пренебрегнал удоволствията заради богослуженията си, за да опознае духовността си, която изпраща спокойствието и удовлетворението към човешките стремежи. Наистина вътрешната сила, духовната светлина, божествената любов, спокойствието и религиозната съвест, всички те са истински в същата степен, както считаме за реалност и истинско естетическото отношение. Опозналият Аллах и поета, достигат до крайната истина, отразявайки красотата на човека. Човекът укротявайки страстите си, се стреми да достигне до истината, която е невъзможна да се види, въпреки, че е вродена истина в природата на човек, която превъзхожда материалния свят. И по пътя на тази цел,

¹ Молба към Аллах, искане на помощ от Аллах.

човек изправя душата си пред опасни изпити, на които не е възможно някои да се осмели да се противопостави. И по този път, душата може да достигне до великата истина, а може и да не достигне...!!!“

Много от хората са заместили религията с науката и се радват на това, което са постигнали. Правеха открития и мислеха, че нямат нужда от религията. Това предположение е изградено върху техните изкривени религии през средновековието, които забраняваха науката и образуването освен онези, които бяха в съответствие с политиката и насоките на църквата. Историята свидетелства за геноцида, извършен върху човешките права и специално върху учените от тях. И това, което накара хората да се бунтуват срещу църквата и нейните учения, които са в противоречие с природата и разума. Хората се изплашиха от религията – те не са виновни за това – и това стана причина да се разпространи атеизма. Но Исляма е противоположен на това. Исляма отвори врата за учените, подтиква, стимулира и предизвиква интерес към науката и стори науката да бъде богослужение, което те приближава към него. Великия Аллах повелява: **„Кажете: „Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.”** (Сура Тълпите 39:9)

Нещо повече, първата сура низпослана на Пратеника на Аллах, (Аллах да го благослови и с мир да го дари), призовава към четенето, науката и знанието. Великия Аллах повелява: **„Чети [о, Мухаммад] в името на твоя Господ, Който сътвори, сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господ е Най-щедрия, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел.“** (Сура ал-Алак(Съсирекът) 96:1-5)

Аллах не е заповядал на Неговия пратеник да иска да придобива в нито едно земно нещо, освен в науката. Това показва величието на науката и високия ѝ престиж в Исляма. Казва Аллах в Корана: „**И кажи: “Господи, надбави ми знание!”**” (Сура Та ха 20:114)

И трябва да се знае, че хората придобили наука, познание и развитие, ще останат много малко. Тяхното знание ще ограничено и намалено, ще научават едни неща, а другите ще ги забравят и това го потвърждава Аллах с думите си: „**и ви е дадено само малко от знанието.**” (Сура ел-Исра (нощното възнесение 17:85)

Развитието в науката от поколение на поколение доказва за съществуването на един истински Бог, накрая науката ще бъде върната при Него. Т.е. всичкото знание ще бъде преписано на Аллах, защото всичкото знание е за Всемогъщия Аллах и Той е знаещият. Наистина над всеки учен има друг по-учен от него и така докато науката стигне до Пречистия и Велик Създател. И наистина Аллах е казал истина, като казва: „**А над всеки знаещ има Един Най-знаещ.**“ (Сура Юсуф 12:76)

Казва френският доктор Алексис Карел в книгата си „Човекът, той е неизвестно“: „Поколения започна да напредва във всяка една наука, която е свързана с човек, но това не може да задоволи нуждите ни от нея т.е. от науката. С две думи, дори сме опознали себе си, то още сме си в примитивното състояние.“ И казва още: „Наистина ние не можем да достигнем тайните на човека по начина, който използваме да достигнем до свойствата на материята. Нима не останахме безсилни пред най-големия и важен опит, а той е: проучването и изследването на мъртвото човешко тяло, и след като открием причината за смъртта, то пак не можем да го съживим.“

По този начин, природните науки остават ограничени, когато са ръководени от човека, за разревяване на проблемите му. А напротив, някои от хората дори използвали науката по фалшив начин, за да отрекат откровението, да набедят божите пратеници в лъжа, да отрекат религията и да разпространят атеизма.

Наистина разпространението на разврата в западната цивилизация, упадъка на морала и смъртоносните оръжия, които унищожават посежите, потомството и разпространяват опасни болести за обществото, които заплашват обществото и разпространяват лихварството и замърсяват околната среда, то западната цивилизация няма да може да разреши тези проблеми освен, чрез завръщането им към онова, с което са дошли пратениците на Аллах, мир на тях, и по специално завръщането им към писанието на Мухаммед, (Аллах да го благослови и с мир да го дари), защото неговото писание е последното писание и завършека на писанията, и неговото писание анулира всички предишни писания. Великия Аллах повелява: „ **И те изпратихме [о, Мухаммад] наистина като милост за световите.**“ (Сура ел-Анбия(пророците) 21:107)

Разяснения:

- Темите, които обхваща тази книжка, са много кратки теми и съвети, намеци и знаци. Темите са кратки за да не удължат книгата и четенето ѝ на нейния любознателен читател, а който поиска да увеличи знанието си в някои теми, които е видял в книгата, и са грабнали внимание му, то слава на Аллах, това е много лесно, като се обади по телефона в някой ислямски център или потърси по-подробни знания за

тези теми в интернет страниците на Ислямските центрове, които са много разпространени във всички страни в света.

- Шариата² и планът на Исляма, са стабилни, а мюсюлманите са тези, които прилагат този шариат и план, затова те се усършенстват. Ще срещнем някои от мюсюлманите да лъжат, да мамят, да фалшифицират и т.н. Те правят много неща, забранени от Исляма, а шариата ни предупреждава за тях . Това нещо го има и при другите религии и учения, с това се оправдават някои от мюсюлманите в изпълняването на този шариат, защото тази забрана не присъства в шариата. Затова не трябва да се смесва шариата с прилагането му, и също не трябва да се съди за Исляма за поведението на някои от мюсюлманите, които странят от благоразумието в прилагането на програмата и изучаването на шариата.
- Небесните закони (шариати) се допълват един от друг. Тяхната основа е една (единобожието), но законите им са различни. Страниците на Ибрахим (Аврам), мир нему, Зебура³, Теурата (Тората), Инджиля (Библията) и завършека им с Корана - и той е шариата на Аллах-, който е последен и завършека на всички други божествени закони (шариати). И не трябва да оклеветяваме заради това другите небесни закони, защото, който оклевети закон (шариат) от небесните закони на Аллах, то той е станал неверник и е излязъл от Исляма. Великия Аллах казва: „**Кажете: “Вярваме в Аллах**

² Божествения закон, който е низпослан на последния пратеник Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари.

³ Е книгата, която е низпослана на пратеника Дауд, мир нему.

и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и в дареното на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.” (Сура Ал-Имран, родът на Имран 2:136)

Всички закони (шариати) бяха съвършено завършени за времето си, и задоволяваха нуждите на хората, при които бяха изпратени. Въз основа на тази истина, Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: **"Примерът ми и примерът с пророците е като една добре построена и хубава сграда от един човек, завършена освен място за една тухла в един от ъглите ѝ. Хората я оглеждат от всякъде и и се възхищават, казвайки: "Ех, и тази тухла да беше поставена." След което казал: "Аз съм тухлата, аз съм последния от пророците." (Бухари, Муслим, Ахмед, Ибни Хиббан, Тирмизи)**

Небесните религии са като една къща за изграждането, на която са взели участие всички пророци. Всеки пророк бе изпратен и е сложил тухлата си в тази къща, до като дошло време за завършването на тази къща на която оставало, само едно място, място за една тухла, с която се завършва сградата. Изпрати Аллах пророка Си Мухаммед, (Аллах да го благослови и с мир да го дари), с религията и шариата (закона) да завърши сградата и да се усъвършенства.

- В световно ниво ще намерим, че Исляма е религията на войната за разлика от другите религии и секти. Дай възможност на душата си, да се замисли и да потърси защо е тази враждебност към Исляма? Знаеш

ли каква е причината, и тя е: хората се покоряват на своя Господ и служат на него, но при другите религии, хората се молят и покланят на хора и това е само едната причина, а от друга страна, Исляма е религия, която не се задоволява с угнетяването, несправедливостта, неподчинението, агресията, нападението и посегателството. В едно свещено предание Великия Аллах казва: **„О, раби Мой, аз възбраних за Себе си гнета и го сторих да е възбранен помежду ви. Затова не се угнетявайте взаимно! (Муслим)**

Исляма не одобрява горделивостта и величието. Казва Великия Аллах: **„И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец. И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешкият глас.“** (Сура Лукман 31:18-19)

Исляма не одобрява, да се яде имота на хората чрез измама. Великия Аллах казва: **„не яжте своите имоти помежду си с измама, и не ги подхвърляйте на съдиите, за да ядете с грях от имотите на хората, знаейки!“** (Сура Ал-Бакара(кравата 2:188)

Исляма не одобрява, погубването на човешките права. Великия Аллах казва: **„и не смаявайте от нещата на хората!“** (Сура ел-Араф 7:85, Сура Худ 11:85, Сура еш-Шуара 26:183)

Исляма не одобрява силните да угнетяват слабите. Великия Аллах казва: **„Тъй че не огорчавай сирака! И не отпъждай умоляващия!“** (Сура:Ад-Духа 93:9-10)

Исляма не одобрява богатия да изяде правото на бедния. Великия Аллах казва: **„И да не смятат скъперниците, че благодатта, която Аллах**

им е дал, е добро за тях! Не, тя е зло за тях. В Деня на възкресението ще им бъде надяното на врата онова, за което се скъпяха. На Аллах е наследството на небесата и на земята. Сведущ е Аллах за вашите дела.“ *(Сура Ал Имран 3:180)*

Исляма не одобрява , хората да бъдат експлоатирани заради чужди нуждите. Великия Аллах казва: **„и благодетелствайте! Аллах обича благодетелните.“** *(Сура Ал-Бакара 2:195)*

Исляма не одобрява разврата и развалянето както на един човек, така и на обществото. Великия Аллах казва: **„И не рушете по земята, след като е в порядък! Това е най-доброто за вас, ако сте вярващи.“** *(Сура Ал-Араф 7:85)*

Тук искам да задам въпрос към всеки един разумен човек: „Религия с такива принципи, може ли да воюва и да враждува?“

Това е Исляма. Полезен е за човека, както го е пояснил Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, като казва: **"Най-любимия човек на Аллах е този, който е най-полезен за хората. Най-любими на Аллах сред делата са: да зарадваш мюсюлманин, да премахнеш притеснението му, да изплатиш дълга му, да утолиш глада му..“** *(предаден е от Даркутани, Ибни Асакир и Албани който е казал, че хадиса е достоверен в сборника си Сахихул-Джамиа:3289 ес-Сахих:426)*

Исляма насърчава обичта към ближния. Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е казал: **„Не е повярвал истински онзи от вас, докато не заобича за брат си онова, което обича за себе си.“** *(Бухари, Муслим)*

Мир за онзи, който е разбрала чистия Ислям, и война за онзи, който воюва против него. Великия Аллах повелява: „Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите. Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях те са угнетителите.“ (Сура Ал-Мумтахане 60:8-9)

- Преминаването от една религия в друга е нормално за всеки в световно ниво. Дори и при евреите, които са най-твърдо привързани от хората към религия си, има и между тях, които преминават от религия си в друга. И много от християните не са убедени в религия си и започнаха да търсят тук и там частицата, което да засити духовния глад и да открият душевното спокойствие. И хиндуисти, будисти и сикхи, на които вярата и религията им е изградена върху митове и легенди, взеха и приеха християнството, въпреки че някои от неговите последователи го изоставиха, защото не са убедени в него, за разлика от Исляма, който го приеме и влезне в него, много рядко след това, се случва да излезе от него, и напротив има споменати глобални статистически данни, че Исляма е най-бързо разпространяваща се религия в света. Религия, на която е обявена война с богатство и хора, за да бъдат възпрени хората от нея и да бъде спряно нейното разпространение. И заедно с това, всички техни опити се провалят и стават като онзи, който хвърля гориво в огъня при което увеличава нищо друго,

освен възпламеняването. Това е така, защото Исляма е религията на Аллах, и Аллах обеща да я пази и тя да победи. Великия Аллах казва: „**Искат да угасят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това.**“ (Сура Ам-Тауба 9:32)

Тези, които искат да сменят религиите си, защото не са убедени в тях, аз ги съветвам да се обърнат към опознаването на най-добрия избор и истинската религия – Исляма - религията, която не противоречи на разума и не се различава от човешката природа.

Абду Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

www.islamland.com

Кой е Аллах?

Може би преди опознаването на Аллах, Господа на световите, да разгледаме въпроса за човешкия ум, относно неговия ограничен потенциал, с който Аллах го създаде (т.е. човека) и отвори хората с разума сред останалите създания от вселената, за да достигнат до Аллах, размишлявайки върху Неговите творения и да ги използват оптимално в това, което ще им допринесе в добро за религията и живота им. Например: „Духът задвижва тялото, и когато духът го няма, то тялото умира. Въпреки, че ние не можем да подчиним духът на нашите сетива, то той не вижда, не мирише, не докосва, не чува и нашите умове остават безсилни да проумеят и узнаят истинността на духа освен, че ние вярваме в неговото съществуване, и че духът е създание, от създанията на Аллах. И какво мислиш за онзи, който е създал духа? Затова когато, Пратеника, Аллах да го благослови и с мир да го дари, бе попитан за духът, дойде отговор от Всемогъщия Аллах: **„И те питат за духа. Кажете: “Духът е от делото на моя Господ и ви е дадено само малко от знанието.”** (Сура Ал-Исра 17:85)

Казва Сейид Кутуб, Аллах да се смили над него: „Програмата, която следва Корана –е програма, която обхваща всичко – и може да отговори на хората за всичко, от което имат нужда и до там, до където може да достигне човешкото познание, и да не прехосва умствената сила, дадена му от Аллах за неща, които нямат резултат, нито дават плодове и нямат пространство, и в области, за които няма средства . Няма пречка , човешкият ум да работи, но в него (т.е. Корана) има ръководство за ума как да работи в границите си и в областите, които осъзнава. Няма смисъл човек да се скита в пустиня, и да изразходва умствената си

енергия в неща, за които самият ум не притежава сила, за да осъзнае и разбере, понеже не притежава средствата за разбирането им.“

И когато тава се отнася за някои от създанията, какво мислят за Създателя и търсенето на знанието за Неговата същност. Това е от невъзможностите, при които се спира човешкия ум, и не може да я възприеме или узнае, и полага всички усилия за нейното узнаване, и се счита за една ненужна умствена игра. Умът е създаден с граници, които не може да прескочи, а мисленето за същността на Аллах, прескача тези граници, умът може да понесе това, което е над неговата способност, защото Всемогъщия Аллах така е решил, с тези от словата Си: „**А те не обхващат нищо от Неговото знание.**“ (Сура Та ха 20:110) И с думите си: „**Няма подобен Нему. Той е Всечувация, Всезряция.**“ (Сура Аш-Шура 42:11) И със словата Си: „**Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепрониквация, Сведущия.**“ (Сура Ал-Енам 6:103)

Примера за този, който ангажира умът с това нещо, е като пример на човек, който слага пет тонен товар в кола, която не може да носи повече от един тон, и без съмнение, това е причината да не може да се движи (колата) и да се повреди. По същия начин е умът на човека, когато мисли за същността на Аллах или за неизвестното, което не знае, освен онова, за което са известили Пратениците, мир на тях.

Народа на Йемен, попитаха Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, като казаха: „Ние дойдохме при теб да те питаме за това дело т.е. за съществуването на Аллах. Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, каза: „**Беше Аллах и**

нямаше нищо друго освен Него.“ (част от предание в Сахихи ел-Бухари)

Къде е Аллах?

Наистина и без никакво съмнение Великия Аллах е във височината, върху трона Си, над седмото небе, но някои от атеистите питат къде е Аллах, като имат в предвид място, което се намира вътре във вселената. Ние казваме, че Всемогъщия Аллах е Създателя на времето и мястото, и мястото и времето са от Неговите творения, и не Го обхваща мястото, и не Го управлява времето. Аллах го имаше и нямаше нищо друго преди Него, и няма да има нищо след Него и няма нищо над Него. Той се е възкачил на престола си и няма друг освен Него по-близо до човек със знанието Си. Казва Всевишния Аллах: **„Той е Изначалния и Безкрайния, и Явния, и Скрития. Той всяко нещо знае.“** (Сура Ал-Хадид 57:3)

Качествата на Аллах не може да ги обхванем в тази кратка книга, но ще споменем от качествата на Аллах, създателя на тази вселена следните от тях:

Той т.е. Аллах е един единствен, няма съдружници и няма равни Нему. Той е явен в божествеността Си, в господството Си и в качествата си. Казва Всевишния Аллах: **„Кажы [о, Мухаммад]: “Той е Аллах Единствения, Аллах, Целта [на всички възжелания]! Нито е раждал, нито е роден, и няма равен Нему.”** (Сура ел-Ихляс:1-4)

- Аллах е вечно жив и няма да умре. Казва Всевишния Аллах: **„Той е Вечно живия. Няма друг Бог освен Него, затова Него зове, предани Нему в**

религията! Слава на Аллах, Господа на световете!“ (Сура Гафир:65)

Всичко друго освен Аллах от вселената отива към своето погиване и изчезване. Казва Всевишния Аллах: **„Всичко тук погива. Но пребъдва Ликът на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта.“** (Сура ер-Рахман:26-27)

- Аллах съществува от само себе Си и не се нуждае от творенията си. Не се нуждае от друг, за Съществуването си, от която и да било страна, друг не може да съществува без позволение на Аллах. Всевишния Аллах казва: **„Аллах! Няма друг Бог освен Него Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята.“** Сура ел-Бакара (2:255)
- Аллах е мъдър в действията си, в думите и в предопределението си. И предопределя нещата на място им с мъдростта и справедливостта Си. Мъдър при създаването на своите творения и подреждащ нещата им в тяхна полза. Казва Всевишния Аллах: **„Той е Всевластващия над Своите раби, Той е Премъдрия, Сведущия.“** Сура Ал-Анам (6:18)
- Аллах е чуващ, виждащ и нищо не може да се скрие от Него. Казва Всевишния Аллах: **„Негово е онова, което живее през нощта и през деня. Той е Всечуващия, Всезнаещия.“** Сура Ал-Анам(6:13)
- Аллах е Силен и Могъщ. Нищо на земята нито в небесата, може да му се противопостави. Казва Всевишния Аллах: **„Където и да сте, Аллах всички ви ще събере. Аллах над всяко нещо има сила.“** (Сура Ал-Бакара(2:148)

- Аллах е знае, всяко нещо и знанието Му обхваща всичко. Неговото знание не е предхождано от невежеството и не може да се забрави. Той знае скритото, знае какво е било, какво ще бъде, и знае това, което не се е случило, ако се бе случило какво щеше да стане. Казва Всевишния: **„И нищо не убягва от твоя Господ, дори и с тежест на пращинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.“** Сура Юнус (10:61)
- Аллах е Създателя на всяко нещо и Той съществува от нищото. Казва Всевишния Аллах: **„Той е Аллах Сътворителя, Изкусния, Ваятеля! Негови са Най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.“** Сура ел-Хашр(57:24)
- Аллах е Даващия препитанието на всичките Си творения, задоволявайки нуждите им да живеят. Казва Всевишния Аллах: **„И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Всичко е в ясна книга.“** Сура Худ (11:6)
- Аллах е способен да съживява, умъртвява и да възкресява мъртвите. Казва Всевишния Аллах: **„Кажете: “Аллах ви съживява, после ви умъртвява, после ще ви събере в Деня на възкресението, за който няма съмнение. Ала повечето хора не знаят.”** Сура Ал-Джасийе(45:26)

Това е Аллах:

- Милостивия, обича милостивите от рабите си. Казва Пратеника на Аллах, *(Аллах да го*

- благослови и с мир да го дари): „Проявявайте милосърдие към тези, които са на земята, за да проявяват милосърдие към вас онези, които са на небето.“ (Сахих ет-Тирмизи, Албани казал, че е достоверен)*
- Опрощаващ и обича снизходителните от рабите Си. Казва Всевишния Аллах: **„Придържай се към снизхождението и повелявай приличието, и страни от невежите!“ Сура Ал-Араф (7:199)**
 - Щедър, обича щедрите и великодушните от рабите Си. Казва Мухаммед, (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **„Наистина Аллах е щедър и обича щедрите. Обича възвишените дела и ненавижда порочните.“** (Бейхаки, Албани казва че е достоверен в книгата си Сахихул-Джамиа:1744)
 - Благосклонен, обича добрите сред рабите Си. Казва Мухаммед(*Аллах да го благослови и с мир да го дари*): **„Наистина Аллах е добър и обича добротата и дарява за добрината (т.е. дава награда севап, на онзи който призовават хората с доброта). Не дава нищо на строгостта и насилието(т.е. не дава награда севап, на който призовава със сила,) и не дава нищо друго от това.“** (Муслим, Ибни Хиббан)
 - Покриващ и обича покриващите от рабите Си. Казва Мухаммед(*Аллах да го благослови и с мир да го дари*): **„Никой раб не прикрива друг на този свят, без Аллах да го прикрие в Деня на възкресението.“**(Муслим, Ахмед) т.е. да се покриват грешките и недостатъците на хората.
 - Красив и обича красивото. Обича пречистващите се от рабите и чистотата. Казва Мухаммед(*Аллах*

- да го благослови и с мир да го дари): „**Наистина Аллах е красив и обича красивото.**“ (Муслим)
- Скромнен, обичащ скромните от рабите Си. Казва Мухаммед, (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*): „**Наистина Великия Аллах е Нежен, Скромнен и покриващ, обича скромността и покриването, и когато някой от вас се изкъпе да се прикрие.**“ (*Достоверен, предаден от Ахмед, Ебу Дауд, Несай и Албани в ел-Ируа:2335*)

Разумни доводи за съществуването на Аллах:

Един атеист попитал Шейх Ахмед Дидат, (*Аллах да го помилва*): - „Какво ще е усещането ти, ако умреш и откриеш, че отвъдното е лъжа?“

- Ахмед Дидат казал: „Няма да е по-лошо от усещането ти, когато ти умреш и откриеш, че е истина!“

Може би това е достатъчният довод за всеки ум да поправи душата си, да бъде предпазлив и бдителен за това, което е пред него. Мъдрият човек е този, който се противопостави на страстите си, и работи за след смъртта. И може би най-важното доказателство за съществуването на Аллах са сетивата, които никога не може да отрече. Съществуването на тази прекрасна вселена, и невероятната последователност от земя и небе, и възхитителните създания, които се намират в тях: хора, животни, насекоми, камъни, дървета, звезди, слънце, луна, морета, реки и още много други, които следва строг определен закон. Закон, който ако някое от тези творения наруши, то живот на земята ще загине. Казва се: „Кой е този, който е създал

всичко това, кой го е въздигнал и управлява създаването му, с този учудващ закон?“ Има три възможности и няма четвърта, а те са:

Първата възможност: „Тази вселена, с удивителния си закон и световите в нея, да съществуват от съвпадението.“ Но тази възможност е невъзможна и грешна, няма основание за нея. Защото всяко събитие трябва да има основател, всяко творение трябва да има създател и всяка причина трябва да има причинител.

Втората възможност: „Трябва да има нещо, което да е създало тази вселена, и това нещо да е от тази вселена, но това е нелогично и разумът не го приема, защото едно нещо не може да създаде друго нещо като него.

Третата възможност: „Тази вселена и всичко, което е в нея да е създадено от един създател, който е извън нея, и това е възможността, която умът приема и потвърждава. Това е Аллах, Господа на световите. Това е, в което вярват всички вярващи, единобожници, съществува един Бог на тази вселена, а други от тях, от атеистите, се колебаят в техния господ. И няма съмнение в думите на Великия Аллах, като каза: **„Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците? Или те сътвориха небесата и земята? Не, ала не се убеждават.“** *Сура Ат-Тур (52: 35-36)*

Може би от причините за отклоняването на много от хората, попадането им в безбожие и атеизъм, е понеже впрягат умовете си в неща, в които не трябва да се замисляме, а умът трябва да се впряга само в неща, които са предназначени за него, но Създателят, умът остава безсилен за Неговото разбиране и схващане. Заради това, Ислямът е определил ефективно лечение за него. Казва Пратеника на Аллах, (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*): **„Идва шейтана при някой от вас и казва: „Кой е**

създал това? Кой е създал това? Докато му каже: „Кой е създал Господа ти? И когато достигне, нека да потърси убежище при Аллах от прокудения сатана (т.е. да каже Еuzu билляхи минешшейтанир-раджим.)“ (всепризнат хадис)

Разумни доводи за единството на Аллах:

Наистина Корана ни разясни невъзможността Аллах да има съдружник, равен на себе Си или нещо да прилича на Него, защото съществуването на съдружник е недостатък, който отхвърля съвършенството на Аллах. Затова повечето знамения в Корана пречистват Аллах от всички съдружници, от недостатъци, и от всякакъв вид съдружаване. Казва Великия Аллах: „Той е Аллах, няма друг Бог освен Него Владетеля, Пресветия, Съвършения, Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъзходния! Пречист е Аллах от онова, с което Го съдружават!“ *Сура Ал-Хашир (59:23)*

Корана дава умни и логични доказателства, които разумния човек приема, с които се отхвърля възможността Аллах да има съдружник. Ето някои от тези доказателства:

- Наличието на други богове заедно с Аллах, противоречи на единобожието, защото всеки един от боговете ще има собствена сила и всеки ще иска обратното на това, което иска другия. Така ще се получат конфликти, спорове, пречки и съперничество, върху което се изгражда разрухата на вселената. Затова Аллах е Пречист от

съдружници. Великия Аллах казва: „**Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!**“ *Сура Ал-Анбуа (21 :22)*

- Наличието на други богове заедно с Аллах, изисква всеки един от двамата да има сила и мощ, която да му дава възможността за победа и за воюване помежду им, за достигане на власт и върховенство на вселената. Така ще се получат конфликти, спорове, пречки и съперничество, върху което се изгражда разрухата на вселената. Затова Аллах е пречист от съдружник. Казва Великия Аллах: „**Каж**
[о, Мухаммад]: “Ако имаше заедно с Него други богове, както казват, тогава те щяха да търсят път към Владетеля на Трона.” Пречист е Той и е много високо, превисоко над онова, което говорят!“ *(Сура Ал-Исра 17:42-43)*
- Съществуването на други богове заедно с Аллах изисква, да си разделят вселената между тях, за да управлява всеки това, което е създал, но в това има голяма зло, която не се скрива от разумния, и това е невъзможно за Аллах. Казва Великия Аллах: „**Аллах не се сдоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделеят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват**“ *Сура Ал-Муминун (23:91)*

Аллах е Един Единствен, няма нужда от съдружник, или съпруга, или син или помощ. Казва Великия Аллах: „**И кажи: “Слава на Аллах, Който не се е сдобивал със син и не е имал съдружник във владението, и не е имал помощник срещу безсилието. И Го прославяй с**

възвеличаване!“ *Сура Ал-Исра 17:111*) И казва: „**Първосъздателя на небесата и на земята! Как да има Той дете, щом няма съпруга и всяко нещо е сътворил, и всяко нещо знае?**“ *Сура ел-Енам 8:101*)

Има ли Аллах нужда от създанията Си?

Известно е, че когато някой владее нещо, той е свободен да го използва както си поиска. На Аллах принадлежи върховенството. Пречистия и Велик Аллах е Създателя на вселената и това, което е в нея. Той е нейният Владетел и Той се разпорежда с нея както поиска, когато иска, където иска, и човека е творение от Неговите творения. Казва Великия Аллах: „**Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена, после се въздигна [безподобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта деня, който я следва безспир. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата повеля... Негови са творението и повелята. Благословен е Аллах, Господът на световете!**“ *Сура Ал-Араф (7:54)*

Аллах е даващия препитанието, определящият действията, като валенето на дъжд и сушата, земетресенията и вулканите, бедността и богатството, живота и смъртта, здравето и болестта, щастието и нещастieto. Всичко това е от неговата мъдростта, Той го пожелал и никой не може да му се противопостави, противоречи или да излезе от Неговото управление. Казва Великия Аллах: „**Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.**“ *Сура Ал-Енбия (21:23)* И казва: „**Твоят Господ сътворява каквото пожелаете и Той избира. Не е техен изборът. Пречист е Аллах, превисоко**

е над онова, с което Го съдружават!“ Сура ел-Касас (28:68)

Мъдростта на Аллах бива явна и се разбира, както бива скрита и се скрива. И понякога когато отреди нещо, което харесваме то може да бъде лошо или да отреди нещо което не харесваме, а то да бъде добро, но е скрито и ние да не знаем. Същото може да е и обратното. Казва Великия Аллах: **„Но може да мразите нещо, а то да е добро за вас, и може да обичате нещо, а то да е зло за вас. Аллах знае, вие не знаете.“ Сура Ал-Бакара (2:216)**

Който е създал тези създания, е способен да създаде и други, които знаем или не знаем. Той няма нужда от творенията Си, а напротив те се нуждаят от Него и се нуждаят от Него във всяко едно отношение. Казва Великия Аллах: **„О, хора, вие сте нуждаещите се от Аллах, а Аллах е Пребогатия, Всеславния. Ако пожелае, Той ще ви погуби и ще ви замени с ново творение. Това за Аллах не е трудно.“ Сура Фатир 35:15-17)**

И както техните тела се нуждаят от съставки за живота, като ядене и пиене, така и техните души се нуждаят от Създател, на който да служат, да споделят нуждите си, да се успокояват при него, да почувстват спокойствие и сигурност в близостта Му. Както детето чувства сигурност между ръцете на родителят си, така и човек има нужда от Създател, към който да вдигне ръцете си и да Му споделя. Чрез подчинение, покорство и богослужението на този творец, душата се храни, успокоява и бива щастлива. Душата не може да достигне до тази храна освен чрез пътя на пратениците, които идват с откровение от Създателя, който създаде душата и стори нейната храна да бъде това, с което идват пратениците от техните божествени закони. Казва Великия Аллах: **„Нима**

Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия.“ Сура Ал-Мулк (67:14)

Съществуването на човек и преминаването му през всички положения го връща към волята и желанието му, не ги е Създал за да се укрепи с тях, и не ги е Създал за забавление или за игра. И не ги е създал за да се възползва от тях, нито пък за да Му навредят. Той е Пребогатия от тях, а те са бедни спрямо Него, както ни известява за това Пречистия Аллах в едно свещено предание⁴, като казва:

«О, раби Мои, Аз забраних потисничеството за себе си и го забраних между вас, така че, не се потискайте.О, раби Мои, вие всички сте заблудени освен онези, които Аз напътних, затова Ме молете за напътствие и Аз ще ви напътя.О, раби Мои, вие всички сте гладни освен онези, които Аз нахраних, затова Ме молете за храна и Аз ще ви нахраня.О, раби Мои, вие всички сте голи освен онези, които Аз облякох, затова Ме молете за облекло и Аз ще ви облека.О, раби Мои, всички вие вършите грях и денем, и нощем, а Аз опрощавам всички грехове, затова Ме молете за прошка и Аз ще ви простя.О, раби Мои, вие не ще достигнете до вредата Ми, та да Ми навредите, и вие не ще достигнете до Моята полза, та да Ми помагате.О, раби Мои, дори първият и последният от вас, и хората, и джиновете да са толкова Богобоязливи, колкото най-Богобоязливото сърце на човек, всичко това не ще прибави нищо към Моето владение.О, раби Мои, дори първият и последният от вас, и хората, и джиновете да са толкова злонамерени, колкото най-злонамереното сърце на човек, всичко това не ще намали нищо от

⁴ Думи на Аллах, които ги е предал Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, но тези думи не са записани в Корана.

Моето владение.О, раби Мои, дори първият и последният от вас, и хората, и джиновете да застанат на едно място и Ме попитат, Аз ще дам на всеки според молбата му и това не ще намали с нищо онова, което е у Мен, освен както ако една игла бъде вкарана в морето.О, раби Мои, именно това са вашите дела, които Аз записвам за вас, а след това ви въздавам според тях. Който намери добро, нека възхвалява Аллах, а който намери друго, да не обвинявай никой друг освен себе си».” *Муслим*

Делата на рабите се връщат към тях, независимо дали ще им помогнат или ще им навредят. Техните дела се пресмятат , който направи добро, ще намери добро, а който направи лошо, ще намери лошо. И от милостта на Аллах и Неговата справедливост, е че е сторил денят на равносметката, наградата и наказанието, за да не са равни добрите и лошите. Казва Великия Аллах: „Ако благодетелствате, за себе си благодетелствате, а ако вършите зло, то пак е за вас.“ *Сура Ал-Исра (17:7)*

Причини за създаването на човека:

Не е възможно умният човек да не осъзнае, че всяко нещо е създадено с мъдрост. Умният човек възпитава душата си да не прави неща и действия, в които няма мъдрост. То как тогава Аллах ще създаде нещо без мъдрост, като Той е най-мъдрият от мъдрите?! Казва Великия Аллах: „За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаше Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори] за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на

всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.“ *Сура Ал-Мауде 5:48)*

Всичко, което Аллах е създал в тази вселена, е създадено с мъдрост и няма нищо, което да съществува освен за добро и полза, независимо дали я знаем или не я знаем. Казва Великия Аллах: **„И не сътворихме Ние небето и земята, и всичко между тях напразно, както си мислят неверниците. Горко на неверниците от Огъня!“** *Сура Сад (38:27)*

Ако се замислим логично, че не съществува въпроса „Защо Аллах създаде човека?“ а всъщност въпроса е: „Каква е мъдростта от създаването на човека? Какво се изисква от нас нашия Създател?“

Наистина мъдростта от създаването на човек не знае никой друг, освен Великия Аллах, и ние не знаем от мъдростта освен това, за което ни е известил Пречистия и Велик Аллах. Той ни известява, че мъдростта от сътворяването на небесата, земята и на всичко онова, което е в тях от създанията Му, за които не знае никой друг освен Него, е да изпита човека, както ни казва Пречистия и Великия Аллах: **„Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, и Неговият Престол бе върху водата, за да ви изпита кой от вас е по-добър по деяние.“** *Сура Худ (11:7)*

Аллах не е създал живота и смъртта освен с тази мъдрост. Времето е определено и работата в него е ограничена и записана, и времето между живота и смъртта е мястото за изпитание, за да се отличи кой е бил добър и кой лош, кой е бил вярващ и кой е бил неверник. Великия Аллах казва: **„Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всемогъщия, Опрощаващия,“** *Сура ел-Мулк (67:2)*

Изпитанието, Аллах го бе отредил и за бащата на хората Адем (Адам), мир нему, и той бе в рая. Заповядано му бе да не ядат той и съпругата му от дървото, което им бе забранено да ядат от него. Сатаната му нашепна, и той му се подчини и се противопостави на Господаря си. Призна греха си и се покоя, и Аллах го опрости и го спусна на земята, за да бъде място за изпит и изпитание за Адем и неговите потомци след него. Великия Аллах казва: „**И рекохме: “О, Адам, пребивавай с жена си в Рая и яжте оттам в доволство, откъдето пожелаете, но не приближавайте до онова дърво, та да не станете угнетители!”** А сатаната ги подмами да се подхлъзнат и ги извади от Рая, където бяха. И казахме: “**Напуснете врагове един на друг! За вас на земята има пребивание и ползване до време.”** И получи Адам слова от своя Господ, и Той прие покаянието му. Той е Приемация покаянието, Милосърдния. Казахме: “**Напуснете отгук всички! И дойде ли при вас напътствие от Мен, за онези, които последват Моето напътствие, не ще има страх и не ще скърбят. А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.”** Сура Ал-Бакара (2:35-39)

Заради мъдростта, която Аллах определи, стори хората да бъдат наследници на баща си Адем (Адам), мир нему, наследявайки се едни на други и да бъдат изпитвани с онова, което Аллах е пожелал. Казва Великия Аллах: „**Той е Онзи, Който ви стори наследници на земята и въздигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил. Твоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосърден.**“ Сура Ал-Анам (6:165)

Поради тази причина, наследяването между хората е път (суннет) от пътищата на Аллах в тази вселена. Казва

Великия Аллах: „**И ако твоят Господ бе пожелал, щеше да стори хората една общност. Ала те не престават да са в разногласие, освен които [заслужават] твоят Господ да ги помилва и Той [така] ги е сътворил.** *Сура Худ (11:118-119)*

За да има вярващи и неверници от хората, и добри и лоши. И да се бори доброто със лошото, докато настъпи часът, да има изпитание и за да се изчисти истината от заблудата, за да се появи справедливостта на Аллах. Той ще награди, онзи който Му се е подчинявал и последвал, и ще накаже, който му се е противопоставял. Казва Великия Аллах: „**А които вярват и вършат праведни дела Той ще изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. А които презират и се възгордяват Той ще ги накаже с болезнено мъчение. И освен Аллах, за себе си не ще намерят нито покровител, нито избавител.**“ *Сура Ан-Нуса (4:173)*

Изпитанието чрез подчинение и противопоставяне е причина от причините за сътворяването на човек. За да се отличи искреният от лъжеца, вярващият от неверника, което е известно на Пречистия и Велик Аллах преди да се случи. Казва Великия Аллах: „**Аллах не ще остави вярващите в положението, в което сте, докато не отдели лошия от добрия. Аллах не ще ви разкрие неведомото, но Аллах избира от Своите пратеници когото пожелае. Вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници! И ако вярвате и се боите, за вас има огромна награда.**“ *Сура Али Имран (4:179)*

И от най-големите изпитания, които Аллах ги е създал за човека и причината за създаването на човека, е да се покланя и служи единствено на Аллах, който няма съдружник, както ни известява Пречистия и Велик Аллах

за това, като казва: „**И не сътворих Аз джиновете и хората освен за да Ми служат. Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят. Аллах! Той е Давачия препитанието, Владетеля на силата, Всемогъщия.**“ *Сура Аз-Зарият 51:56-58)*

И не се разбира от това, че Аллах е създал създанията Си, защото има нужда от техните богослужения. Той е пребогат от тях и от техните действия. И те са нуждаещите се от Него. Няма по-голямо богатство за тях от достойнството Му, добротата Му и милостта Му. Подчинение им не ще Му допринесе добро и противопоставяне им, не ще Му навреди, защото Той е богат с себе преди всичко друго, но също обича рабите Му да Му се покланят и да Му се подчиняват. Казва Великия Аллах: „**О, хора, вие сте нуждаещите се от Аллах, а Аллах е Пребогатия, Всеславния.**“ *Сура Фатир (35:15)*

И обича да Го прославят и да Му благодарят. Казва Великия Аллах: „**Ако Го отричате, Аллах не се нуждае от вас. И не приема Той неверието у Своите раби. А да сте признателни, това приема Той за вас. Никой прегрешил не ще понесе греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести какво сте вършили. Той знае съкровеното в сърцата.**“ *Сура Аз-Зумер (39:7)*

И от всичко това става ясно, че Аллах не е създал хората да ядат, пият, да се размножават и да бъдат като животните. Великия Аллах ги надари с ум пред другите и ги предпочете пред много, от Неговите предпочетени създания. Но повечето хора се противят освен за неверието. Те останаха невежи и отрекоха истинската мъдрост от създаването им. И всичките им грижи се превърнаха в желание със страст към земята и

задоволяването на стомасите и природните си нужди. Живота на тези хора, е като живота на животните, както го е описал Великия Аллах, даже напротив, те са по заблудени. И причината за това нещо е неизползването на тези умове, с които Аллах ги е дарил и ги е отличил с тях от останалите Негови създания, за да мислят върху сътворяването им и причината за тяхното съществуване. **Казва Великия Аллах: „А неверниците се наслаждават и ядат, както добитъкът яде. И Огънят ще им е обиталище.“ Сура Мухаммед (47:12)**

И не се разбира, че изпитанието се ограничава само в лошото и в това, което е неприятно в тази вселена, в благодатта има изпитани и в раздора също има мъдрост от изпитанието. Казва Великия Аллах, като разказва за пратеника Сулейман, който Аллах го благослови с владение и го дари с това, с което не го бе дарил на никой друг от световите, когато Сулейман поиска от джиновете да му донесат престола на Белкис⁵: „Един, който имаше знание от Писанието, рече: “Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.” И когато [Сулайман] видя трона при себе си, рече: “Това е от благодатта на моя Господ, за да ме изпита дали съм признателен, или неблагодарен. Който е признателен, той е признателен за себе си. А който е неблагодарен, моят Господ е над всяка нужда, прещедър.” Сура Ан-Немл(27:40)

И всичко, което се случва във вселената : бедствията, нещастията и други като тях от изпитанията и смута са от мъдростта на изпитанието за човек. Казва Великия Аллах: „И непременно ще ви изпитаме с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И

⁵ Тя била една кралица на едно кралство, в което хората се молели на слънцето.

благовествай търпеливите, които, щом беда ги сполети, казват: “Ние на Аллах принадлежим и при Него се завръщаме.” Върху тях има благослов и милост от техния Господ. Те са напътените.“ *Сура ел-Бакара (2:155-157)*

Разумни доказателства от Корана за възкресението:

Чудна за човек е възможността за възкресяването му и повторното му връщане към живота. Казва Великия Аллах: „И казва човекът: “Дали като умра, наистина ще бъда съживен?” А нима човекът не помни, че Ние го сътворихме и преди, когато бе нищо?” *Сура Мерйем 19:65-66)*

Пречистия и Велик Аллах ни пояснява, че този, който отрича възкресението и не може да го опише, защото е невъзможно описването му, то това възкресение е много лесно за онзи, който иска да направи нещо и само казва бъди, и то става. Относно тях, Великия Аллах ни казва: „Неверниците твърдят, че не ще бъдат възкресени. Кажете: “Не, кълна се в моя Господ, ще бъдете възкресени, после ще бъдете известни за вашите дела. За Аллах това е лесно.” *Сура Ат-Тегабун (64:7)*

Отричащите възкресението не разчитат на други доказателства освен на разума и чувствата си. Корана им дава тези доказателства, които са подходящи при тяхното положение за неверието им във възкресението. От тези доказателства са следните:

- Който е създал нещо от нищото, то за него повторното му възкресяване е по-лесно, защото повторното създаване

на нещо, което е било създадено, е по-лесно отколкото първоначалното му създаване. Казва Великият Аллах: „**Той е, Който начева творението, после ще го повтори, а това е още по-лесно за Него. Негово е върховенството на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрият.**“
Сура Ар-Рум (30:27)

Убей бин Халеф дойде при пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, с една изгнила кост и каза: „О, Мухаммед! Аллах ще съживи ли тази кост след като е станала на прах?“ Той, мир нему, каза: „**Да. И теб ще те възкреси и ще те вкара в огъня.**“ И Великият Аллах низпосла следните знамения: „**И дава той пример на Нас, а своето сътворяване забравя. И казва: “Кой ще съживи костите, след като станат на пръст?” Кажете: “Ще ги съживи Онзи, Който ги сътвори първия път. Той знае всичко как се сътворява. Онзи, Който стори за вас огън от зеленото дърво и ето ви от него палите!”** А нима Онзи, Който сътвори небесата и земята, не е способен да сътвори подобни [хора]? **Да! Той е Всетворящия, Всезнаещия. Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: “Бъди!”** И то става. Пречист е Онзи, в Чийто Ръце е владението на всяко нещо и при Когото ще бъдете върнати!“
Сура Йасин (36:78-83)

Текфир Абдур-Раззак (87/3,2498x) Бейхаки, Хаким и това предание се намира в Сахих ес-Сура стр.201

Заради това Пречистия и Велик Аллах е заповядал на Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, да каже на неверниците, които го питата следното: „**И казват: “Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?”** Сура Ал-Исра (17:49) Да им отговори със същата психология: „**Кажете: “Дори и да сте камъни или желязо, или творение от**

нещо, което смятате за велико!” И ще кажат: “Кой ще ни възстанови?” Кажи: “Онзи, Който ви създаде първия път.” И ще поклатят към теб глава и ще рекат: “Кога ще бъде това?” Кажи: “Може и да е скоро.” Деня, в който Той ще ви позове и ще откликнете на Неговата повеля, и ще мислите, че само малко сте престояли.“
(Сура ел-Исра:50-52)

Според разума, повторното сътворяване на нещо е по-лесно отколкото първоначалното му сътворяване. Следователно, който те е създал първия път, той е способен да те създаде повторно. Казва Великия Аллах: „Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор? Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля? После бе съсирек, а Той го сътвори и осъзмери. И създаде от нея двата пола мъжа и жената. Нима Той не е способен да съживи мъртвите?“ Сура Ал-Кияме (75:36-40)

- Който е създал нещо трудно е способен да създаде нещо по-лесно, и всичко за Аллах е лесно. Например: Който може да носи 50 кг. Той не остава безсилен да носи един килограм. Казва Великия Аллах: „А нима Онзи, Който сътвори небесата и земята, не е способен да сътвори подобни [хора]? Да! Той е Всетворящия, Всезнаещия. Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: “Бъди!” И то става.“ Сура Йасин (36:81-82)

Кой те създаде без волята ти и знанието ти в началото, разумно е Той да е способен и силен да те създаде за втори път без твоята воля и знание. Казва Великия Аллах: „И казва човекът: “Дали като умра, наистина ще бъда съживен?” А нима човекът не помни, че Ние го сътворихме и преди, когато бе нищо? (Сура Мерйем :66-67)

И за Аллах създаването на едно нещо е равно на създаването на всичко. Казва Великия Аллах: **„Вашето сътворяване и вашето възкресяване е само като на една душа. Аллах е всечуващ, всезрящ.“** (Сура Лукман:28)

- Наистина, който променя положението на създанията от едно към друго и състоянието на материята от едно към друго, и изважда живия от мъртвия и мъртвия от живия, разумно е, той да е способен да направи и възкресението. Спомни си, когато Аллах изважда от мъртвото зърно жив клас и изважда мъртвото зърно от живия клас, и живото дърво от мъртвата костилка, и мъртвата костилка от живото дърво, и мъртвото яйце от живата кокошка, и малкото пиленце от мъртвото яйце. Казва Великия Аллах: **„Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подлъгани! Той разпуква зазоряването и Той създаде нощта за покой, а слънцето и луната за изчисление. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия.“** (Сура ел-Енам:95-96)

- Кой изважда растенията и дърветата от мъртвата земя след като низпосла дъжда върху нея, след като беше пуста и нямаше живот на нея, Той е силен и способен да възкреси всичко. Казва Великия Аллах: **„Аллах е, Който праща ветровете и те понасят облаци, и ги насочваме Ние към мъртва земя, и съживяваме с тях земята след нейната смърт. Така ще бъде и възкресението!“** (Сура Фатир:9)

Който създаде човека от нищото и го преведе през етапите на живота до като умре, е способен да го възкреси отново. Смъртта не е последното ниво за човек, а напротив смъртта бива последвана и с възкресението, и ще бъде питан човек за това, което е направил. И не трябва човек да

отхвърля възкресението, защото е нещо, което не може да се види. Защото който го е създал за първи път и го е прекарал през тези етапи на живота, той е способен да го създаде отново, както началото и да го води към крайния етап или в дженнета (Рая) или огъня (Ада). Казва Великия Аллах: **„О, хора, ако се съмнявате във възкресението, [вижте как] Ние ви сътворихме от пръст, после от частица сперма, после от съсирек, после от късче, сякаш надъвкано месо оформено и неформено, за да ви изявим [Нашата сила]. И оставяме в утробите когото пожелаем за определен срок, после ви изваждаме като деца, после [ви препитаваме], за да стигнете своята зрелост. И някой от вас умира, а някой от вас бива доведен до най-окаяната възраст, и тогава не знае нищо, след като е знаел. И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид. Това е, защото Аллах е Истината и Той съживява мъртвите, и Той за всяко нещо има сила.“** (Сура ел-Хадж:5-6)

Казва Ибнул-Кайим: „Казва Пречистия Аллах: „Ако се съмнявате във възкресението“ и не се съмнявате, че вие сте създания, и не се съмнявате в първоначалното ви създаване, и минаването ви от етап на етап до като ви застигне смъртта, тогава не се съмнявайте във възкресението, което ви е обещано, вие ще бъдете възкресени в първоначалната ви форма. И как може да отречете едно от двете развития с виждането ви на еднаквостта им.

Казва Сеййд Кутуб, *(Аллах да го помилва)*: „Наистина тези фази, през които минава ембриона, след това фазите, през които минава детето, след като е видяло светлина. Показва, че волята на организатора на всички

тези етапи е да плати на човек, когато достигне съвършенството си, може би в съвършения дом. Човек не може да достигне съвършенството си в земния живот, и съвършенството спира, и след това се връща обратно на долу „и тогава не знае нищо, след като е знаел“. Следователно трябва да има друг дом или място, в което да достигне човека до съвършенството си.

Доказателството на тези етапи за възкресението, е доказателство за две неща. Тези етапи доказват, че който е способен да сътвори нещо за първи път, е способен да го сътвори повторно. И това доказва, че чрез възкресението, организатора има способност да допълни етапите на човек в отвъдния живот. И по този начин се доближават законите на създаването и повтарянето му, и законите на живота и възкресението, и законите на претегляне на делата и на наградата. И всичко това свидетелства за съществуването на творец и организатор, който е способен на това, и за който няма спор за съществуването му.

- Сътворяване на творението е безсмислено според някой, но ако се замислим върху автомобила, човек е сътворил всяка една част от него, с определена цел и задача, която трябва да извърши. Абсурдно е, човек да се труди и да изгубва богатството си за работа, от която не може да се възползва и няма да му допринесе полза. Как е възможно, това велико творение да е сътворено напразно? Вгледай се във всеки един орган от органите на тялото ти, вътрешни или външни, и ще намериш, че те са създадени да извършват определена цел и задача, за да може тялото ти да стои право и да се движи. Абсурдно е неговото създаване да бъде напразно без да извърши целта на богослужението, за което е създаден, и възкресението след смъртта, за да държи отговорност всяка душа за това, което е извършила. Казва Великия Аллах: „**Нима смятахте, че**

ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?” Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон!“ *Сура ел-Муминун:115-116)*

- Очевидното е че сънят и събуждането е за този който управлява това явление, и е подобно на живота и смъртта. Смъртта е излизането на душата от тялото и след това повторното ѝ завръщане към тялото, както ние известил Великия Аллах: **„Аллах прибира душите по време на смъртта, а на онези, които все още не са мъртви в съня им. Задържа Той душата на онзи, комуто е отсъдил да умре и връща другата до определен срок. В това има знамения за хора мислещи.“** *(Сура ез-Зумер:42)*

Казва Куртуби, *(Аллах да го помилва)*, във връзка с това: „Сънят и смъртта ги обединява отделянето на душата от тялото и това може да бъде явно, и това е сънят. Поради това нещо се казва, че сънят е брат на смъртта. И скритото, това е смъртта. Заради това свързването на смъртта със съня е метафора, защото и смъртта и съня ги обединява в отделянето на душата от тялото.

И който при събуждането връща душата ти в тялото ти след сънят е способен да върне душата ти, в тялото след смъртта ти, и да те възкреси. И Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, каза истината, когато е казал: **„Сънят е брат на смъртта и обитателите на рая (дженнета) няма да спят.“** *(Достоверен, предаден е от Таберани, Албани казва, че е достоверен в книгата си ес-Сахиха:1086)*

Произхода на човека в Корана:

Произхода на хората се връща към Адем (Адам), *мир нему*, който Аллах създаде с ръката си, оразмери го, и вдъхна в него от душата си, и заповяда на ангелите да му се поклонят в поклоната седжде, като почит към него. Казва Великия Аллах: „Твоят Господ рече на ангелите: **“Ще сътворя Аз човек от глина. И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!”** (Сура Сад:71-72)

След това сътвори от него съпругата му Хауа, *мир на нея*, за да живее с нея. Казва Великия Аллах: „Той ви сътвори от един човек. После от него създаде съпругата му. И ви даде осем чифта от добитъка. И ви сътворява Той в утробите на майките ви творение подир творение в три тъмнини. Това е Аллах, вашият Господ! Негово е владението. Няма друг Бог освен Него! Как тогава бивате отклонявани?“ (Сура ез-Зумер:6)

И от тях двамата започна поколението на хората, които да се наследяват един от друг на земята, и да строят според това, което Аллах иска и определи. Казва Великия Аллах: „Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на човека от глина. 8. После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода. 9. После го осъразмери и му вдъхна от Своя дух. И стори за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!“ (Сура ес-Седжде:7-9)

Всички хора без изключение, без значение от разликата в телата или цвета на кожата, или етноса, се връщат към Адем (Адам), *мир нему*. Той е тяхната основа и от него започват човечеството. Казва Великия Аллах: „**О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един**

човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чисто име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.“ (Сура ен-Нуса:1)

И това е доказателството, Аллах не предпочита едни хора пред други освен чрез тяхното подчинение или противопоставяне на Аллах. В началото Адем *мир нему* пребиваваше в дженнета (рая), корана ни разказва за честта и почитта на Аллах към него и заповяда на ангелите да му направят поклона (седжде) , и ни разказа за враждата на сатаната към Адем (Адам), *мир нему*, когато сатаната се възгордя, и не се подчини и му завидя за мястото, на което Аллах го постави. Сатаната отказа да направи поклона седжде от завист, гордост и инат, и бе заплашен да бъде изгонен от дженнета (рая). И от силната завист на Иблис (името на сатаната), когато му се разясни, че Аллах му се е разгневил много силно, Иблис се заклева, че ще бъде негов враг и на потомците му, и ще положи всички усилия за тяхното заблуждаване, за да спечелят гнева на Аллах. И казва Великия Аллах: „**И ви сътворихме, после ви дадохме образ, после казахме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!” И те се поклониха освен Иблис. Той не бе от покланящите се. Рече [Аллах]: “Какво ти попречи да се поклониш, когато ти повелих?” Рече [Иблис]: “Аз го превъзхождам. Ти ме сътвори от огън, а него сътвори от глина.” Рече: “Напусни Рая! Не ти подобава да се гордееш тук. Вън! Ти си от унизените.” Рече: “Дай ми отсрочка до Деня, когато бъдат възкресени!” Рече: “Ти си сред отсрочените.” Рече: “За това, че Ти ме погуби, ще ги дебна по Твоя прав път. После ще идвам при тях и отпред, и отзад, и отдясно, и отляво, и ще откриеш, че повечето са неблагоприятни.”**

Рече: “Излез от него порицан, прокуден! Който измежду тях те последва аз непременно ще напълня Ада с всички вас. А ти, Адам, живей със съпругата си в Рая и яжте откъдето пожелаете, но не доближавайте онова дърво, та да не станете угнетители!” Но им подшушна сатаната, за да им покаже техните срамотии, които бяха скрити за тях, и рече: “Вашият Господ ви възбрани онова дърво само за да не станете ангели или да не станете безсмъртни.” И им се закле: “Наистина за вас съм от доброжелателите.” И ги принизи с измама. И щом вкусиха от дървото, им се показаха срамотиите и двамата започнаха да се покриват с листа от Рая. И ги призова техният Господ: “Не ви ли възбраних това дърво и не ви ли рекох, че сатаната за вас е явен враг?” Рекоха: “Господи наш, угнетихме себе си и ако Ти не ни опростиш, и не ни помилваш, ще сме от губещите.” Рече: “Напуснете врагове един на друг! За вас на земята има пребивание и ползване до време.” Рече: “На нея ще живеете, на нея ще умрете и от нея ще бъдете извадени.” (Сура Ал-Араф:11-25)

Ние като хора, създадени от Аллах от потомството на баща ни Адем (Адам), мир нему, трябва да се пазим от съблазняването на сатаната, за да не ни отдалечи от подчинението, и да ни вкара в противопоставяне и бунтуване, и да ни изкара от вярата към неверието. И трябва да се държим здраво към това, върху което беше Адем (Адам), мир нему, от единобожието (теухид), богослужението единствено на Аллах, да пречистим душите си от злобата, омразата и ненавистта, за да бъдат сърцата ни здрави и да вярваме в това, с което са дошли пратениците на Аллах от шариатите, и да бъде шариата на Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, последният шариат, в който вярваме за да може да

попречим на сатаната да постигне целта, която е обещал, че ще ни заблуди и да ни сполети това, което Аллах е обещал за него и който го последва, с думите Си: **“Рече: “Излез от него порицан, прокуден! Който измежду тях те последва Аз непременно ще напълня Ада с всички вас.”** (Сура Ал-Араф 7:18)

Кой е човека?

Човека е Адем (Адам) и съпругата му Хауа, *мир на тях*, и всички, които са излезли от техните потомци, от различни етноси и цвят на кожата. Казва Великия Аллах: **„О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чийто име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.“** (Сура Ан-Нуса:1)

Аллах избра човека сред всичките Си творения. Стори неговото създаване да бъде най-прекрасно, създаде го в най-прекрасния му вид и стори съвършено тялото му. Казва Великия Аллах: **„Ние сътворихме човека с превъзходен облик.“** (Сура Ат-Тин:4)

И го дари със сетива, органи, крайници, душевни и умствени инстинкти, чрез които да може да разграничи доброто от злото, полезното от вредното, и когато се замислим върху това, ще узнаем мъдростта от това отличаващо се създание и прекрасното създаване, върху което е създаден. И всичко това е да бъде способен да разбере това, което Аллах ще му низпослае от писанията и да извърши обредите, които се изискват от него както религиозни, така и социални, и да може да живее заедно с

всичко онова, което го заобикаля от тази широка вселена, и подчинението на всичко за човека, за да може да се възползва от него в земния живот.

Създаде Пречистия и Велик Аллах този човек от тяло, душа и разум. Казва Великия Аллах: „Аллах е, **Който стори за вас от земята обиталище и от небето свод, и ви даде образ, и направи образа ви превъзходен, и ви дава препитание от богатата. Това е Аллах, вашият Господ. Благословен е Аллах, Господът на световите!**“ (Сура Гафир:64) И казва Великия Аллах: „**Той сътвори небесата и земята с мъдрост, и ви придаде образ, и направи образа ви превъзходен, и към Него е завръщането.**“ (Сура ет-Тегабун:3)

Но това са компонентите без които не може да съществува.

- **Тялото**

Жизнената му устойчивост, благочестивостта му, чистотата му, дезинфекцията му, задоволяване на страстите му и задоволяване на инстинктите му с храна, напитки и женитба. Казва Великия Аллах: „**О, синове на Адам, обличайте се подходящо при всяка молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите. Кажете: “Кой възбрани украсата на Аллах, която Той създаде за Своите раби, и богатата от препитанието?” Кажете: “В Деня на възкресението те ще са всецяло за онези, които вярват през земния живот.” Така разясняваме знаменията за хора знаещи.**“ (Сура Ал-Араф:31-32)

Търсене на лек за тялото, когато е болно и отслабва, с различни лекарства е позволено. Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Наистина Аллах даде болестта и лека, и стори за всяка болест лек и се лекувайте. И не се лекувайте**

със забраненото.“ (Достоверен, предава го Таберани от Умму Дерда, Аллах да е доволен от нея, и Албани казва, че е достоверен в Сахихил-Джамии:1762)

Задоволяването на страстите според разпоредбите, които Аллах е предписал издигат човека на степен по висока от животните. Казва Великия Аллах: „**И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.**“ (Сура Рум:21)

- **Душата**

Онова,което поддържа душата и я храни, това е вярата в нейния Създател, връзката му със създателят, богослуженията към него и подчинение спрямо създателя ѝ, и това става с извършването на това, което е заповядал създателят ѝ, и изоставяне на онова, което е забранил, за да бъде тя бедна според онзи, който я е създал. С него (т.е. със създателят си) душата да намери спокойствие, да живее с Него, да бъде оптимистична, да се радва, да успява и да се наслаждава на създателя си. И със създателя си да се отървава от страха и безпокойството, което се отразява отрицателно на тялото и го унищожава. Казва Великия Аллах: „**онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.**“ (Сура ер-Рад:28)

- **Разум:**

Исляма се извисява според стойността на разума и дава на човек пълна свобода да мисли върху всичко онова, което му заповядва. Разума не вярва в убеждение, към което е приканван да повярва, освен

след като остане удовлетворен и задоволен от това вярване. Умът не взема шариат за свой път в живота освен след, като узнае праведността на този шариат.

И това е нещото, с което Аллах отличи човека от другите си творения. Чрез разума, обществата са се развили и напредват. Така човек стана способен да се възползва от всичко онова, което го заобикаля, от небето, земята, морето, те са му подчинени, за да може да подобри начина си на живот. Чрез разума се поправя поведението и възпитанието, и се поправя начина на действие, и се развиват, прогресират концепциите, и се организират общностите. Чрез умът се узнава истината от лъжата, доброто от лошото и ползата от вредата, и разума е причината за пълнолетие в Исляма. И от справедливостта на Пречистия Аллах, е че Той няма да търси отговорност от хората, освен от разумните.⁶ Човек, който няма разум и не може да различи ислямския закон, на него няма да му се търси сметка за това, какво е направил. Затова Исляма е заповядал опазването на умът и стори наказание на този свят и в отвъдния за онзи, който повреди разума си с волята и желанието си от употребата на алкохол и наркотици. Казва Великия Аллах: **„О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите!“** (Сура Ал-Маиде:90)

Аллах е оприличи онзи, който повреди разума по волята си, и му забрани да мисли и да се учи, на нивото на животно, за което най-важното е яденето, пиенето и

⁶ Бележка на преводача: „В Денят на равносметката, Аллах няма да търси отговорност от хората, които са били луди и не им са работели умовете, както подобава.

женитбата. Казва Великия Аллах: „**Най-лошите твари пред Аллах са глухите, немите, които не проумяват.**“
(Сура Ал-Енфал:22)

Този разум чрез храната си, се развива, прогресира, съзира, създава и произвежда. Захранването на разума се осъществява чрез:

Първо: Знание:

Пречистия и Великия Аллах е направил за този ум контакти със слуха, погледа, обонянието и чувства, чрез които може да се грижи и развива във всички познания и науки, за да може да насели тази вселена и да подобри начина си на живот, като се възползва от всичко онова, което му е подчинено. Казва Великия Аллах: „**И ви извади Аллах от утробите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и сърцата, за да сте признателни.**“ (Сура Ан-Нехл:78)

Затова Исляма се издига чрез нивото на науката и учените, и разликата между ученият и невежият, е както Великия Аллах я е пояснил с думите Си: „**Кажете: „Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.**“ (Сура Аз-Зумер:9)

Исляма стори търсенето на науката да бъде от нещата, които те приближават до Великия Аллах, и най-вече науката, която е полезна за човечеството. Поради тази причина, предишните учени от мюсюлманите си съперничиха в търсенето на наука, от която резултата да бъде завършат една наука, която ще се разпространи във всички краища на света и дори съвременната цивилизация ще я използва. Казва Великия Аллах: „**Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които**

вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за вашите дела.“ (Сура Ал-Муджадала:11)

Второ: Размишлението:

Полето за размишляване е просторно. Размишляването е спорт за ума и възстановяване за душата. Човек се уединява сам и това дава повод на умът да размишлява върху тази вселена, за да размишлява върху това, което е създал Аллах от творенията във вселената. И в момента на яснотата на душата и чистотата на умът, ще узнае истинската същност на тази вселена, която не е създала себе си, и не е създала нищо от нея, и че съвпадението не съществува и без никакво съмнение, с това ще обоснови съществуването на нейния Създател. Казва Великия Аллах: **„Нима не погледнаха към владението на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наближил? И в кое слово подир това ще повярват?“** (Сура Ал-Араф:185)

Размишлението и разсъждението са от предпочитаните ибадети в Исляма, към които подтикват много от знаменията в Корана. Аллах иска от рабите Му да виждат. В Корана Аллах казва: **„Нима не виждат“** (Сура ел-Гашия:17) Аллах иска от рабите Си да размишляват. В Корана Аллах казва: **„Нима не размишляват“** (Сура Ар-Рум:8) Аллах иска от рабите Си да се поучат. В Корана Аллах казва: **„Нима не ще се поучите.“** (Сура Худ:24) Аллах иска от рабите Си да проумеят. В Корана Аллах казва: **„Нима не проумявате.“** (Сура Али Имран:65) Аллах иска от рабите Си да съзерцават. В Корана Аллах казва: **„И не виждат ли“** (Сура ел-Мулк:19) И всичко това доказва

съществуването на Аллах и Неговото величие. И от тези знамения са следните:

Призив за размишляване върху това, с което живеем и се възползваме от животните, които Аллах е създал за нас, и ние благословил с тях. Казва Великия Аллах: „**И от Неговите знамения е, че ви сътвори от пръст, после ето ви хора, които се множат! И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи. И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знамения за знаещите. И от Неговите знамения е сънят ви нощем и денем и стремежът ви към Неговата благодат. В това има знамения за хора чувачи. И от Неговите знамения Той ви показва мълнията за страх и надежда. И изсипва от небето вода, с която съживява земята след нейната смърт. В това има знамения за хора проумяващи. И от Неговите знамения е, че небето и земята стоят по Негова повеля. После, когато ви призове, ето ви от земята излизате.**“ (Сура Ар-Рум:20-25)

- Призив за размишление върху дърветата, които ни заобикалят, всички излизат от една и съща земя, напояват се от една и съща вода и храната им е една и съща, но плодовете, които изкарват са различни. Казва Великия Аллах: „**По земята има съседни участъци и градини с грозде, и посеви, и палми с общ корен и поотделно, поливани с една вода. Ние правим едни от тях покусни от други. В това има знамения за хора проумяващи.**“ (Сура Ар-Раад:4)

• Призив за размишлението върху душата, нейното създаване и това, което включва като органи и невъзможността на човека да създаде други органи и душа, с които да ги замести. Казва Великия Аллах: „**За убедените на земята има знамения и в самите вас. Нима не съзирате? На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано.**“ (Сура *Аз-Зарият*:20-22)

• Призив за размишлението върху насекомите, които ни заобикалят и живеят заедно с нас в тази вселена и за ползите, които носят някои от тях за човека. Казва Великия Аллах: „**И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят! После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на вашия Господ, улеснени [за вас]!”** Излиза от стомаха им питие с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи.“ (Сура *Ан-Нехл*:68-69)

• Призив за размишлението върху животните, които живеят заедно с нас и Аллах ги подчини на нас, за да ядем от тях, да пием и да се качваме върху тях. Казва Великия Аллах: „**И в добитъка има поука за вас. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха му помежду нечистотии и кръв чисто мляко, приятно за пиещите. И от плодовете на палмите и гроздето взимате опияняваща напитка и хубава храна. В това има знамение за хора проумяващи.**“ (Сура *еА-Нехл*:66-67)

Призив за размишлението върху това, което лети в небето-птиците, на които Аллах е подчинил въздуха за да бъде подходящ за тяхното летене, и създаде крила им и ги стори способни да се издигат в небето. А човека не може да лети заедно с тях дори да си сложи крила. Казва

Великия Аллах: „Не виждат ли те птиците, покорни [да летят] в небесния простор? Само Аллах ги крепи. В това има знамения за хора вярващи.“ (Сура Ан-Нехл:79)

Казва Сеййид Кутуб (*Аллах да го помилва*): „Помисли върху птицата, тя разтваря двете си крила и размахвайки ги се отделя от земята, след това ги прибира плътно към тялото си. Виждаме, че птицата се намира постоянно в две положения т.е. или размахва крилата си, в повечето случаи, или ги прибира към тялото си и тя стои във въздуха. Птицата лети във въздуха лесно без никакви трудности, и птицата прави движения, които понякога за наблюдателя изглеждат показ на красотата на полета ѝ, или скока при излитането или за издигане към небето. Размишлявай върху тази гледка и върху движенията на всеки вид от птиците, които правят и са специфични за този вид от птиците. С гледането към движенията на тези птици няма да се отегчиш, и сърцето ти също няма да се отегчи. Това е обект на наслаждение дори и повече от разсъждаването и размишляването върху това, което е сътворил прекрасния Аллах, в който се събират съвършенството и красотата. Корана ни насочва към поглед върху тази вълнуваща гледка, и Всемиловичия държи във въздуха тези птици чрез законите, които съществуват на тази учудваща симетричност. Забележителното в него е всичко малко и голямо, са изчислени с много голяма точност. Държането на птиците във въздуха, е като държането на другите животни върху земята. И самолета включително в пространството е като държането на другите неща, които никой друг освен Аллах не може да държи.“

- Призив към размишление върху световите. Как е сътворена цялата тази вселена, земята, небето и на всичко онова, което е сътворено върху тях от животните и върху законите за тяхното живеене. Казва Великия Аллах:

„Аллах сътвори от вода всяка твар. Някои от тях се движат по корем, някои от тях вървят на два крака, а някои от тях вървят на четири. Аллах сътворява, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.“ (Сура Ан-Нур:45)

И как е разделено препитанията на всички помежду им и Аллах стори препитанието да бъде различно за всички. Това, което Аллах го стори да бъде добро за една група, същото нещо не е добро за друга група, и това което е подходящо за дом за някои от животните, то същото нещо не е подходящо за дом за други от създанията. Казва Великия Аллах: **„И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Всичко е в ясна книга.“ (Сура Худ:6)**

• Призив за размишление върху същността на сътворяването на човека, върху начина му на живот, върху храната му и пиенето му. Казва Великия Аллах: **„Не виждате ли семето, което изливате? Вие ли го сътворявате, или Ние сме Твореца? Ние отредихме смъртта за вас и не ще бъдем възпрени да променим такива като вас и да ви пресъздадем в нещо, което не ви е познато. И узнахте вече първото сътворяване. Не ще ли се поучите? И не виждате ли какво сете? Вие ли го карате да расте, или Ние го караме? Ако пожелаехме, бихме го сторили на сухи съчки и щяхте да останете слисани: “Наистина сме задължнели. Да, и сме лишени [от прехрана].” И не виждате ли водата, която пиете? Вие ли я изсипвате от облака или Ние я изсипваме? Ако пожелаехме, бихме я сторили солена, защо тогава не сте признателни? Не виждате ли огъня, който разпалвате? Вие ли създавате дървото за него, или Ние**

сме Създателя? Ние го сторихме за поучение и за ползване от онези, които се нуждаят.“ (Сура ел-Уакиа:58-73) Затова Корана критикува онези, които не гледат, не размишляват, не извличат уроци и не вземат поука от това, което виждат от тази просторна вселена, те са окачествени, като изгубили сетивата си, защото не могат да опознаят с познанието си техния създател и причината поради, която са създадени и съществуват. И те бяха оприличени на животните, които нямат ум и разум. Казва Великият Аллах: **„Създадохме за Ада много от джиновете и от хората. Имат сърца, с които не схващат, имат очи, с които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитъка, даже са по-заблудени. Те са нехайните.“** (Сура Ал-Араф:179)

Обаче Исляма обвързва размишлението с граница, която човек да достигне до опознаването на Аллах чрез Неговите създания, и спира до тази граница без да я преминава и да разсъждава върху неща, за които не е способен и няма сили за тяхното виждане, защото умът е сътворен, и той си има граници за разбирането и осъзнаването на нещата, които не може да премине. Който прекрачи границите на умът си, то той го угнетява и го обвинява погрешно в престъпление. Този пример е като следния: *„Който сложи крушка, която свети на 110 волта на място, където тока е 220 волта, то резултата е ясен.“*

Избраните от синовете на Адем от Аллах:

От всички творения в тази вселена, Великият ни

Господ избра човека и го предпочете пред останалите създания. Казва Великия Аллах: „**И почетохме Ние синовете на Адам, и ги пренасяме по сушата и морето, и им даваме от благата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме.**“
(Сура Ал-Исра:70)

И от указаните почети на Аллах спрямо синовете на Адем (Адам) са следните:

- **Подчинението на вселената за човека:**

Аллах подчини тази вселена на човека. Подчини земята, небето и това, което е сътворил във вселената от светове. Той ги подчини на човека, за да може човек да подобрява начина на живот. Повери на човека всички елементи за живот, като въздух, вода, храна, животни, дървета, растения и стори да бъдат подчинени за хората за да изразходват това, което Аллах им е дал от науката и ги е почел с умът, както ни е известил Аллах за това, като казва: „**И подчини Той за вас всичко на небесата и всичко на земята всичко е от Него. В това има знамения за хора мислещи.**“ (Сура Ал-Джасийе:13)

И Аллах им заповяда да пазят вселената, да я подържат, да я населяват, да пазят земята, небесната и морската среда, за да бъде една чиста среда, за да живеят в нея и за тези от хората, които ще дойдат след тях. И забрани развалата и разврата във вселената. Казва Великия Аллах: „**И не рушете по земята, след като е в порядък! И Го зовете със страх и копнеж! Милостта на Аллах е близо до добродетелните.**“ (Сура Ал-Араф:56)

- **Наследяването на земята:**

Аллах уважи хората и ги стори Свой заместници на земята да се наследяват едни други, поколение след

поколение, за да не заличат, а да наследят науката, религията и пътя на Аллах, който Той предпочете да бъде във вселената. Казва Великия Аллах: „**Той е Онзи, Който ви стори наследници на земята и въздигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил. Твоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосърден.**“ (Сура Ал-Енам:165)

И стори тази вселена да бъде способна да ги издържи и да издържи всички Негови творения, като е гарантирал тяхното препитание, до като не позволи тяхното загиване, като казва в Корана: **Кажи: “Нима наистина отричате Онзи, Който сътвори земята в два дни и сторвате Нему подобия? Той е Господът на световете.”** И стори по нея **непоклатими планини, и я благослови, и разпредели там препитанието е точно в четири дни поравно за търсещите...** (Сура Фуссилет:9-10)

• **Хармония и среща:**

Великия Аллах създаде хората и ги разпръсна в различни краища по света. И с мъдрост ги раздели на народи и племена. Всеки народ и племе има свои обичаи, традиции и всяко племе и народ има свой език и форма, за да могат да се опознават помежду си и да споделят религиозните и светските си интереси. И не ги създаде за да злоупотребяват едни с други, нито пък да се грабят един от друг, нито пък да се колонизират едни над други, нито пък да се поробват едни на други, както ни е известил за това Великия Аллах с думите си: „**О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ.**“ (Сура Ал-Худжурат:13)

И създаде на земята различни ресурси и земни

богатства, както Аллах създаде хората с различни възможности, способности, умове и видове, така ги дари с определени дарове, които ги има при един народ, но при друг ги няма и така, това е само за да се осъществи опознаването им по между си, хармонията по между им и осъществяването на срещите им за подобряването на живота им, да обменят опит и знания, за да получат ползотворно сътрудничество по между им. Казва Великия Аллах: **„Нима те разпределят милостта на твоя Господ? Ние разпределяме помежду им тяхното препитание в земния живот и въздигаме едни от тях над други, та едните да се възползват от другите. А милостта на твоя Господ е по-добро от онова, което те трупат.“** (Сура Аз-Зухруф:32)

Аллах не ги е създал за да се избиват едни други, нито пък да се унижават едни други, а напротив Той ги създаде за да се уважават и почитат едни други и да се водят към развитието и интеграцията, като осъществяват добрият стандарт на живота им. Казва Великия Аллах: **„О, вярващи, едни мъже от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито жени на жени... Може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се назовавайте с оскърбителни прякори! Колко лошо е името *нечестивост* подир вярата! А които не се покаят тези са угнетителите.“** (Сура Ал-Худжурат:11)

Затова Исляма предупреди с остри предупреждения всички, които разделят и се мразят по между си, предупреди и онези, които вкарват враждата и омразата между хората и насаждат омразата между народите. Казва Великия Аллах: **„Горко на всеки клеветник-хулител,“** (Сура Ал-Хумезе:1)

Исляма предупреди да се внимава, с онова което учи и управлява обществата на омраза и завист, което е от същността на дявола и го има в душата на някои от злите хора, които не искат добро за другите, възбуждат и подхранват увеличението на омраза и враждебността между тях и убиват едни други, и не проявяват милост и състрадание едни на други. Точно затова, Пратеника на Аллах, *(Аллах да го благослови и с мие да го дари)*, е казал: **„Не си завиждайте, и не хвалете стоката и не я увеличавайте, като не искате да я продавате, и не се мразете, и когато продадете нещо на някого, не го продавайте след това на друго, и бъдете раби на Аллах и братя.“** *(Муттефикун алейхи)*

И заповяда Аллах всичко онова, което съчетава словото за да се постигне хармонията и разпространение на мир и любовта между тях. Казва Великия Аллах: **„Няма добро в много от тайния им шепот, освен у онзи, който повелява подаяние или благодеяние, или помирение между хората. И който върши това в стремеж към благоволенieto на Аллах, Ние ще го дарим с огромна награда.“** *(Сура Ан-Нуса: 114)*

Същността на религията

Както същността на хората е една, така и същността на религията, което е избрана за тях е една, до като настъпи края на света. И тя е Исляма, а исляма е отдаване на Аллах и привързването към Него с подчинение и оставяне на съдружаването с Аллах. Исляма е религията на баща ни Адем, мир нему. Казва Великия Аллах: **„Наистина религията при Аллах е Исляма.“** (Сура: Али Имран:19)

Религията, всичките ти движения и спокойствия трябва да бъдат за Аллах, Господа на световите, и да не бъдат за създанията и да няма дял за тях, както казва Великия Аллах: **„Кажи: “Моята молитва и моето служене, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световите. Няма Той съдружник. Това ми бе повелено и съм първият отдаден на Аллах.”** (Сура ел-Енам:162-163)

Религията на всички пратеници, мир на тях, след Адем е Ислям. И те бяха изпратени да извадят хората от съдружаването към служенето на Господа на хората от времето на Нух (Ной), *мир нему*, до идването на последния и завършека на пратениците Мухаммед, (Аллах да го благослови и с мир да го дари). Казва Великия Аллах: **„И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!”** (Сура Ал-Енабиа:25)

Исляма е религията на всички пратеници и не е религията само на един от тях, и не е религия само за един пратеник, а за друг пратеник да не е. Исляма е религията, която Аллах я заповяда и я избра за всичките си раби. Казва Великия Аллах: **„Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на**

теб [о, Мухаммад], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: “Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!” За съдружаващите е тежко онова, към което ги зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелае и напътва онзи, който се обръща към Него.” (Сура еш-Шура:13)

Исляма е призива на Ибрахим, *мир нему*, бащата на пратениците, за неговия народ. Казва Великия Аллах: „Ибрахим не бе нито юдей, нито християнин, а бе правоверен мюсюлманин, и не бе от съдружаващите.“ (Сура Али Имран:67)

Исляма е завещанието на Ибрахим, *мир нему*, към неговите синове, и той е завещанието на неговите синове към техните синове. Казва Великия Аллах: „И завеща това Ибрахим на синовете си, [а също] и Якуб: “О, мои синове, Аллах избра вашата религия умирайте само отдадени!” (Сура ел-Бакара:132)

Исляма е призива на Муса, *мир нему*, към неговия народ. Казва Великия Аллах: „И каза Муса: “О, народе мой, щом вярвате в Аллах, на Него се уповавайте, ако сте отдадени Нему!” (Сура Юнус:84)

Исляма е религията, върху която бе Иса, *мир нему*, и неговите сподвижници и приканваха народа им към нея. Казва Великия Аллах: „И когато Иса почувства неверието у тях, рече: “Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?” Неговите ученици рекоха: “Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах. Повярвахме в Аллах и свидетелствай, че сме отдадени!” (Сура: Али Имран:52)

И това, което потвърждава завършека на пратениците, Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мие да го дари*, че Исляма е призив към единобожието, а то е същността на религията на всички пратеници и пророци, и

че това, което е премахнато с изпращането на Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мие да го дари*, са разпоредбите на каноните на предишните пратеници и пророци, като са подменени с пълния и превъзходен шерият, който е пълен и е подходящ за всяко време и място, но вярата (на предишните пророци и пратеници) не се е променила нито пък се е подменила. Казва Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*: „*Аз съм най-близкия сред хората до Иса, синът на Мерйем, на земята и на съдния ден. И пророците са братя, но майките им са различни, но религията им е една.*“ (Муттефик алейхи, с думите са от сборника на Бухари)

Исляма не е ново излязла религия, както вярват и твърдят някои от хората. Напротив, исляма е същността и основата, в която трябва да вярват всички хора, Исляма е същността на тяхната религия и Аллах няма да приеме да се правят богослужения на друг, освен на Него. Казва Великия Аллах: „**А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.**“ (Сура Али Имран:85)

Скъпи читателю, ако положението е такова, то трябва бързото да се завърнеш към същността и основата на религията ти, върху която са били твоите предци, бащи и деди, които са били единобижници, и страни от това, което е вкарано, за да те извади от единобожието към съдружаването, и от сунната към нововъведението, което е вкарано в религията от ръцете на твоите по късни бащи и деди. Ако си последовател, то следвай твоите предци от дедите ти, които са били единобожници и са били върху единобожието, и недей да следваш дедите ти, които са подменили религията ти с нова. Казва Великия Аллах: „**И когато им се каже: “Следвайте онова, което Аллах е низпослал!”**, казват: “**Не, ще следваме онова, с което**

заварихме предците си.” Ала нима и ако сатаната ги е зовял към мъчението на Пламъците?“ (Сура Лукман:21)

Наистина връщането към истината е по-добро от оставането в лъжа, дори и да е за сметка на собственика или управник. Постоянното блаженство и щастие са по-добри от мимолетното блаженство. И аз съм убеден, че ако един от нас започне да търси в поколението от семейството си, ще намери, че поне един от предците му е бил мюсюлманин. Наистина е почтено да се последва истината, затова не се колебай и побързай да я последваш.

Началото на съдружаването при хората:

Времето между Адем (Адам) и Нух (Ной), мир на тях, бе десет века. В това време религията на хората бе една, (и тя бе Ислям) единобожието на Аллах и липсата на съдружаването с Него, единствено на Аллах се правеха богослуженията, както ни известява Аллах за това с думите Си: „Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците благовестители и предупредители, и заедно с тях низпосла Книгата с истината, за да отсъди между хората за онова, по което бяха в разногласие. А поради злобата помежду им изпаднаха в разногласие за нея само онези, на които тя бе дадена, след като ясните знаци бяха дошли при тях. И поведе Аллах вярващите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото позволение. Аллах води когото пожелае към правия път.“ (Сура Ал-Бакара:213)

Естественият резултат от размножаването на потомството на Адем, поколение след поколение, се

разпространило по различните краища на света, за да търсят препитанието си и в търсенето на места, в които да се настанят. Резултата на това разпространение е отдалечаването от правилния източник за подчинението на Аллах. И така започва разпространението на нередности, митове и и вкарване на това, което не е от религията в нея, до като не се променила тяхната вяра и се отдалечили от правия път. И това е, което искаше сатаната, който извади баща им Адем и майка им Хауа от дженнета (рая), и разпространи омразата му и завистта му за неговите потомци от рабите му, за да ги накара да попаднат в съдружаването и неподчинението на Аллах, което ще ги отведе в огъня, както ни известява Аллах за това: **“И когато казахме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Рече: “Нима да се поклоня на този, когото Ти сътвори от глина?” И рече: “Да Ти покажа ли какъв е този, когото Ти почете повече от мен? Ако ми дадеш отсрочка до Деня на възкресението, аз непременно ще завладея неговото потомство, освен малцина.” Рече: “Върви! А който от тях те последва, възмездието ви е Адът обилно възмездие.”** (Сура Ал-Исра:61-63)

Първата проява на съдружаване на земята, бе сред народа на Нух, *мир нему*, сатаната им разкраси богослужението на идолите по етапи, а не изведнъж. Като най-напред им разкраси възвеличаването на мъртвите в техните гробове и усамотяването им при тях, до като не попаднаха в съдружаването. Затова от правилата на ислямското право в исляма се забраняват всеки повод или средство за съдружаването. Казва Великия Аллах относно народа на Нух, *мир нему*: **„Рече Нух: “Господи мой, те ми се възпротивиха и последваха онези, чиито имоти и деца само увеличиха тяхната загуба. И лукавстваха те с**

огромно лукавство. И казваха: “Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уад, нито Суаа, нито Ягус и Яук, и Наср!” (Сура Нух:21-23)

Казва Ибн Аббас: „На idolите, на които се молел народа на Нух, по-късно се молели арабите (преди Исляма)... Тези имена (Уад, Суаа, и т.н.) били имена на добри мъже от народа на Нух. Когато умрели, шейтанът (дяволът) внушил на народа им, да сложат статуи на местата, където те обичали да седят и да ги нарекат с техните имена. И хората го направили (това, което им внушил шейтанът). Тези хора обаче още не се молели на статуите. Чак, когато те починали и друго поколение дошло, което вече не знаело защо статуите са там, чак тогава на статуите са им се кланяли като на идоли.“ (Сахихил-Бухари)

Сред тях живя Нух, мир нему, в продължение на 950 години денем и нощем ги приканваше към единобожието, до като изчерпа при тях всички методи на скрития и явен призив. Те се възгордяха и не се подчиниха на Нух. Нух се помоли на Господа си, и Той ги унищожи с потопа. Казва Великия Аллах: **„Рече: “Господи мой, зовях народа си нощем и денем, но зовът ми само увеличи тяхното бягство. И всякога, щом ги зовях, за да ги опростиш, запушвах с пръсти ушите си и се загръщаха в дрехите си, и упорстваха, и все повече се възгордяваха. После ги зовях открито, после им прогласявах явно и им шепнях тайно.“** До следните знамения: **„И рече Нух: “Господи мой, не оставяй по земята нито един неверник! Оставиш ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще родят само нечестивци, неблагодарници.“** (Сура Нух:5-9/26-27)

След като Аллах унищожи народа на Нух, и избави него и онези, които са повярвали със него, и това което взе от

създанията на Аллах в кораба, както ни пояснява за това Пречистия Аллах с думите Си: „**Когато дойде Нашата повеля и кипна пещта, рекохме: “Натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези, за които имаше слово отпреди, и всеки, който е вярвал.” А вярваха заедно с него само малцина.**“ (Сура Худ:40)

Така започна заселването на земята отново с онези, от вярващите които бяха заедно с Нух, *мир нему*. След известно време, след тях дойдоха други народи, сатаната появявайки им се във формата на техните бащи, които Аллах избави от потока, им разкраси делата да направят идоли на техните праведни бащи за да ги споменават заедно с поколенията след тях, за да могат да направят еволюцията в богослуженията и да започнат да служат на тези идоли. Тогава Аллах изпрати при тях пратеника Худ, *мир нему*, за да ги върне обратно към правилната и истинската религия, но те му се противопоставиха, и Аллах ги унищожил с вятър. Казва Великия Аллах: „**И спомни си [Худ] брата на адитите, който предупреждаваше своя народ при пясъчните хълмове, където бяха минали много предупредители и дотогава, и след това: “Служете единствено на Аллах! Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден.” Рекоха: “Нима дойде при нас да ни отлъчиш от нашите богове? Донеси ни онова, което ни обещаващ, ако говориш истината!” Рече: “Знанието е само при Аллах, а аз ви оповестявам само онова, с което съм изпратен. Ала виждам, че сте невежи хора.”** И когато го видяха широк облак, прииждащ към техните долини, рекоха: “Това е облак, който ще изсипе дъжд над нас”. Но не, то е онова, за което бързахте вятър с болезнено мъчение в него. Той опустошава всяко нещо по волята на своя Господ. А от тях останаха

само [руините на] домовете им. Така наказваме хората-престъпници.“ (Сура ел-Ехкаф:21-25)

След това, след тях дойде народа на Самудяните, които също започнали да правят богослуженията си на идолите. Аллах на тях изпрати Салих, *мир нему*, за да ги върне обратно да правят богослуженията на Аллах. Те взеха за лъжец Салих, *мир нему*, и Аллах ги унищожи. Казва Великия Аллах: „Самудяните бяха погубени от Вика.“ (Сура ел-Хакка:5)

Народа на Ибрахим, бащата на пророците, правеха богослужения си на звездите и идолите. Ибрахим ги предупреди и им забрани това нещо, но те не откликнаха на призива му. Тогава Аллах ги погуби. Казва Великия Аллах: „**И още отрано насочихме Ибрахим по правия път. Познавахме го Ние.** Рече на своя баща и на своя народ: **“Какви са тези изваяния, пред които се кланяте?”** Рекоха: **“Заварихме предците си на тях да служат.”** Рече: **“Вие и предците ви сте в явна заблуда.”** (Сура Ал-Анбия:51-54)

След това дошли синовете на Исраил. При тях бе изпратен Муса, *мир нему*. Те взеха за техен господ телеца и му се молеха, без да се молят на Аллах, това бе началото на съдружаването при тях. Казва Великия Аллах: „**А после народът на Муса направи от украшенията си образ на телец, който мучи. Не видяха ли, че той не им говори и не ги води по правия път? Приеха го и станаха угнетители. И когато съжалиха, и разбраха, че са се заблудили, казаха: “Ако нашият Господ не се смили над нас и не ни опрости, ще сме от губещите.”** (Сура ел-Араф:148-149)

След това в края на епохата служеха на Узайр, тогава изпрати Аллах сред тях Иса, *мир нему*, за да ги

върне обратно към единобожието и да се молят единствено на Аллах. Казва Великия Аллах: „**И рече Иса, синът на Мариам: “О, синове на Исраил, аз съм пратеник на Аллах при вас, да потвърдя Тората преди мен и да благовестя за пратеник, който ще дойде след мен. Името му е Ахмад.”** А когато [Мухаммад] им донесе ясните знаци, рекоха: “Това е явна магия.” (Сура Ас-Саф:6)

Те променили заповедта, с която бе дошъл Иса, *мир нему*, и започнали да му се молят, без да се молят на Аллах. Те казали, че Иса е син на Аллах, и казали, че той е троицата – пречист е Аллах от това, което са казали- Казва Великия Аллах: „**О, хора на Писанието, не прекалявайте в своята религия и говорете за Аллах само истината! Месията Иса, синът на Мариам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мариам, и дух от Него. И вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници, и не казвайте: “Троица!” Престанете! Това е най-доброто за вас. Аллах е единственият Бог. Пречист е Той, за да има рожба! Негово е всичко на небесата и всичко на земята. И достатъчен е Аллах за довереник.”** (Сура Ан-Нуса:171)

600 години бе времето между Иса, *мир нему*, и изпращането на Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*. Земята бе обхваната от тъмнина т.е. съдружаването с Аллах бе разпространено по земята. Това бе така до като хората почти се отказаха да се молят с право на Аллах, освен онези от народа на писанието, които се молели на Аллах и се придържали към религията на Ибрахим, *мир нему*, те са последователите на Арий. Сатаната разкраси на хората божества, на някои от хората им бе разкрасено служенето на огъня, водата, камъните, дърветата, кравите, а на други от хората им бе разкрасено

да се молят на сатаната. Всеки се е молел на това, което му разкраси умът и разума, който го повреди и стори негов последовател и се молеха на други божества подобни на тях, които са безсилни да помогнат на себе си, а още по безсилни да помогнат на другите. Аллах каза истината, като каза: „...**А онези, които зовеете освен Него, не владеят дори ципица от фурма. Призовеете ли ги, те не чуват вашия зов, а дори да са чули, не ви откликват. И в Деня на възкресението те ще отрекат съдружаването им от вас. И няма никой сведущ [като Него], който да ви извести.**“ (Сура Фатир:13-14)

Това тъмно време ученият ел-Алляме ел-Кируаний, *Аллах да го помилва*, описва така: „Наистина той т.е. *Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари*, се появи във време, в което хората се нуждаеха от някой, който да ги напъти към правия път, и да ги прикани към истинската религия, защото религията на арабите бе идолопоклонничеството, убиването на дъщерите, а Персийците вярваха в двата бога т.е. те вярваха в съдружаването на Аллах, че има бога , бога на доброто и лошото или бога на светлината и тъмнината, и се сношаваха с майките и дъщерите си. И турците или татарите разрушаваха страните и измъчваха робите. Индийците се молеха на кравите, и се покланяха на дървета и камъни. Евреите твърдяха, че религията е оприличаване т.е. оприличаването на създателя с творенията и насърчаваха лъжите и измислиците. Християните вярваха в троицата, и се молеха на кръста и рисуваха портрети на светците им мъже и жени. По същия начин бяха и останалите групи в долините на заблудата, изменянето на истината и с ангажирането на невъзможното и абсурдното. И не подобава на мъдростта на Аллах да не изпрати в това време някой, който ще бъде милост за световите. И не се е

появил нито един, който да е годен за това голямо дело и да основе тази здрава сграда освен синът на Абдуллах, Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*. Премахна отклонилите се учени и развалените слова, и изгряха слънцата на единобожието и луните на пречистването му, и се погубиха тъмнината, съдружаването с Аллах, вярването на персийците в двата бога, и троицата и оприличаването. Нека най-добрите и благословени поздрави да бъдат за Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*.“

При тези обстоятелства и условия, на четиридесет годишна възраст бе изпратен Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*, като пратеник на Аллах. Великия и Пречист Аллах го избра, така както избра и предишните пратеници преди него, като Нух (Ной), Ибрахим (Аврам), Муса (Мойсей) и Иса (Исус), и му бе низпослан закон (шериат), който да е валиден за всяко време и място. Законодателство, което гарантира, че всички човешки същества ще живеят в сигурност, безопасност, добър начин на живот и един достоен живот за всички. Това доказва, че едно законодателство от тях обхваща всичко, което казах. Казва Пратеника на Аллах, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*: **„Вашата кръв, вашият имот и вашата чест са под възбрана, както са възбранени в този ден“** (*Муттефикун алейхи*)

Призивът му, бе като призива на братята- пророци преди него, призив към вярата единствено в Аллах и премахването на съдружаването с Аллах. призив към всяко добро нещо и предупреждаване от всяко лошо нещо. Неговото изпращане бе милост за световите и благодат върху всички творения, за да ги извади от това, в което бяха затънали в заблуда и невежество. Казва Великия Аллах: **„Аллах облагодетелства вярващите, когато**

измежду тях самите им проводи Пратеник, който им чете Неговите знамения и ги пречиства, и ги учи на Писанието и на мъдростта, въпреки че преди бяха в явна заблуда.“ (Сура Али Имран:164)

И с неговото изпращане се изпълни религията за човечеството и се разпространи благодатта върху тях. Казва Великия Аллах: „Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.“ (Сура Ал-Мауде:3)

Тук може да се замислим над следния въпрос: „Съставянето на човешките правни системи и законодателство, което приканва разпространението му денем и нощем по целия свят, какво направи за човечеството? Направи ли ги щастливи? Промени ли мисленето им? Улесни ли пътя им, за достойно живеене? Уважава ли се, тяхната човечност? Дадели им истинската свобода, която опазва човешкото достойнство? Или е просто една фалшива свобода, която оприличава свободата на корупцията, развалата, разврата и отричането на прекрасния характер и религиозните канони?!!

Задай тези въпроси на себе си, и погледни към света около теб, за да видиш, че тези закони и законодателства са полезни за едни от държавите, а за други не. Това законодателство е добро и полезно за едни от хората, но за други не е полезно. Това законодателство е добро и полезно за една група от хората, която иска да накара другите да ги боготворят, да им се покланят и да ги поробят. Причината за глада в много от останалите страни в света е именно това, световно законодателство! Причината за колонизирането и поробването на хората, е точно това световно законодателство! Причината за войните и размириците в света, е именно това световно

законодателство! Ето това е, което е постигнало законодателството, което хората са поставили и световния ред. Върнете се към същността и основата ви, за да спечелите и да бъдете щастливи както на този земен свят, така и в отвъдния.

Нуждата на хората от изпращането на пророците

Наистина, човек без религия и божествено законодателство, се превръща в животно, което няма друга цел освен собствената изгода и печалбите, които постига в този свят независимо от методите за постигането им. Божественото законодателство служи като спирачка, която контролира действията и предотвратява злото, което е в душата му. Без божественото законодателство, започва да управлява закона на джунглата, закон, при който силния изяжда слабия и лишава сърцата от милостта. Религията и божественото законодателство са милост за всички хора и трябва да бъдат призовавани към тяхното изпълнение, защото те обхващат твоите права и доброто ти живеене както, когато си богат, така и когато си беден, така и когато си здрав и когато си болен и също, когато си силен и когато си слаб. За да узнаеш за това, чуй една част от частите на шариата, който бе низпослан на Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*. Шариат, който обхваща и гарантира правата на хората, и дава тези права без да са ги искали или да са се стремели да ги получат, но с прилагането на този шериат, хората ги получават. Казва Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*: **„Всички вие сте пастири и всички вие сте отговорни за стадото ви. Водача (имама) е пастир, и е отговорен за**

стадото си. Мъжът е пастир на семейството си и е отговорен за тях. И жената е пастир в домът на мъжа си, и е отговорна за стадото си. Домашният прислужник е пастир в богатството на господаря си, и е отговорен за него. Каза и мисля, че каза: „Мъжът е пастир в богатството на баща си, и е отговорен за него. И всички вие сте пастири и сте отговорни за вашите стада.“
(Муттефикун алейхи)

Затова изпращането на пророците, е една благодат от благодатите, с които Аллах е дарил хората, а също и като една милост от милостите на Аллах, с която е дарил хората, като не ги е оставил и не ги е пренебрегнал, да спорят по между си в техните страсти и подозрения. Т.е. Аллах не ги е оставил без да им посочи добрините и да им ги изясни. Също така Аллах не е оставил хората на техните слаби и ограничени умове, които остават безсилни от напътствието без шариата и религията. И това, което е дарил Аллах на хората чрез знанието и науката чрез слуха, виждането и умът не е способен да ги води към тяхното падение, а ги насочване по пътя, за да узнаят целта на тяхното сътворяване. Също така умът не е способен да постави на хората закони и законодателство, които да подредят техният живот, да се осъществи справедливостта между тях, да има равенство по между им, да се вземе предвид човечеството им без да се предпочитат едни над други освен по богоязън или добри дела. Шариата не е подчинен на страстите, и не се повлиява от това което го обгръща от външните дела, засягащи неговата валидност, пълнота и универсалността му са валидни за всяко време и място. Казва Великия Аллах: **„О, синове на Адам, явят ли ви се пратеници измежду вас, разказвайки ви за Моите знамения, то за онези, които се побоят и поправят, не ще има страх и не ще скърбят. А които взимат за лъжа**

Нашите знамения и се големят пред тях, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.“ (Сура Ал-Араф:35-36)

Човешката природа и структурата, върху които Аллах е създал човека не отговарят на изискванията на това велико дело, и не е срамно, а напротив, това е нещо нормално, което показва нуждата от Създател, който да го води по пътя на шериата, който ще го усъвършенства във всяко едно положение. Умовете са слаби и не могат да подобрят положението на тези, които ги носят, а как тогава те ще подредят и подобрят положението на всички хора, като умовете са безсилни, неспособни, неравномерни и изпадат в разногласие за някои неща, които за някои от тях са добри, а за други същите неща са лоши?! Също така и липсата на поглед върху това, което е скрито за света и липсата на знание за това какво ще се случи за в бъдеще, и това което се приема днес може би в утрешния ден ще бъде отхвърлено. Казва Великия Аллах: „**Аллах иска да ви облекчи. Човекът бе сътворен слаб.**“ (Сура Ан-Ниса:28)

Както човешката природа, върху която Аллах е създал хората, и която бърза за постигане на някои неща, въпреки колебание, и липсата на стабилност на едно положение да обича или мрази, да дава или забранява, да подкрепя или да не признава. Всичко това не отговаря на условията за добра организация на човешкия живот. Казва Великия Аллах: „**Човек зове злото, както зове и доброто. Човек е припрян.**“ (Сура ел-Исра:11)

Колебанията на тези умове, тяхната промяна, липсата им на постоянност върху едно положение и желанието им да вземат повече отколкото да дадат, да искат повече за себе си от колкото за другите и задържането им за себе си отколкото жертването им. Казва

Великия Аллах: „Кажич: “Дори да притежавалте съкровищниците с милостта на моя Господ, и тогава щеше да ви се свиди поради страх от [тяхното] изчерпване. Човекът е скъперник.” (Сура Ал-Исра:100)

В добавяне към това, което е присъщо на тези умове като забравяне и липсата на възприемане на това което е около тях. Това, което днес е достоверно, то може утре да бъде грешно. Това, което днес е истинско, то това, което ще се случи утре може да го вземе за лъжа. И сравнявай всичко по този начин. Също така има теории за управлението на човешкия ум, които са били достоверни до вчера, но днес човешкият ум приема тези теории за лъжа, както те не са безпогрешни и дават резултати изградени въз основа на сегашната ситуация и обстановка, в която се живее. Погледни около себе си и ще откриеш, че много от системите на държавите, които са били сложени от елитните им мислители, са започнали да ги променят и заменят с нови, заради определени действия, които се случват с тези държави. Тези държава са принудени да променят системите си, като се съобразяват с настоящото им положение. Всички закони, които са измислени и поставени от тези умове, са били стабилни, но не са валидни за всяко време и място, но положението с божествените канони е обратното на тях. Божествените канони са стабилни и са подходящи и валидни за всяко едно време и място. Казва Великия Аллах: **„Човекът бе създаден колеблив щом го настигне злото страхлив, а щом го настигне доброто скъперник,“ (Сура Ал-Меаридж:19-21)**

След това нека погледнем какво са предложили някои от умовете за човешката общност като оръжия за унищожаване, убийство и саботаж, чрез които са измислили да колонизират държави и да поробват техните

жители, и се хвалят със способността им да унищожат света. Всичко това не са ли резултати от липсата на божествените канони (шерията) в техния живот и липсата на вяра в неведомото, че ще има възкресение и разплата за делата, ако делата са добри, то за тях ще има добра разплата, но ако делата са лоши, то за тях ще има лоша разплата. Ако те вярваха в неведомото, то те нямаше да правят нищо друго освен онова, в което има добро за техните души и за човечеството, и щяха да се отдалечават от всичко онова, в което има лошо за душите им и за човечеството. Казва Великия Аллах: **„Който извърши добро, дори с тежест на прашинка, ще го види. И който извърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види.“** (Сура ел-Зелзеле:7-8)

Също така тези умове с липсата им на вяра в неведомото са сторили божества от камъни и дървета и от тях са си построили домовете, или божества, върху които си сваряват тяхната храната и питието, като огъня, или божества, които човек ги изяжда, като кравите, или божества, които ги убиват, като мишките, или божества, които ги признават, като източници на злото, като сатаната и т.н.

Затова изпращането на пророците е от изискването на тяхното сътворяване, за да им пояснят каноните, които ще пречистят всичките им грешки и ще им пояснят съдебните решения.

И както казахме, че това, което е дадено на човечеството от умът и науката ще бъде силата им на възприемане на материалната наука и усещането им в тази вселена, но всичко това което е скрито от неведомото, то те не ще могат да го узнаят и да го проумеят освен чрез изпращането на пророците. Например историята на старите

общности преди нас е невъзможно да я узнаем, освен чрез онова, което са писали историците, и ако не бяха техните бележки и книги, то и най-големите учени да работят с умовете си, е невъзможно да узнаят тяхната история. По същия начин и пророците. Това е една почит на Аллах спрямо тях, както Аллах ги изпрати през вековете. Винаги когато хората се отдалечаваха от правия път, Аллах им изпращаше пророци, които да ги върнат обратно към правия път и им обяснят божествените закони (шерии), чрез които ще им се подобри личното и обществено положение и ще им се посочи пътя, по който ще достигнат до Аллах, и изпращането им е да нямат хората довод, както ни известява за това Пречистия и Велик Аллах с думите си: **„пратеници-благовестители и предупредители, за да нямат хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е всемогъщ, премъдър.“** (Сура Ан-Нуса: 165)

И остава откровението, което е низпослано на пратениците, като живот за човечеството, и то е светлината, през която виждат бъдещето и се осветяват с откровението от тъмнините и невежеството, и то е спасителният пояс за тях от това, в което се намират в заблудата. И тяхното щастие или нещастие е свързано с привързването им към него или отхвърлянето му, както Аллах ни е известил за това с думите Си: **„Кажки: “Нима ще зовем не Аллах, а онези, които нито са ни от полза, нито ни вредят, и ще бъдем тласнати назад, след като Аллах ни напъти, подобно на онзи, който има другари, зовящи го към правия път: “Ела при нас!”, а сатаните го замаяха на земята и е слисан. Кажки [о, Мухаммад]: “Напътствието на Аллах е напътствие и ни бе повелено да се отдадем на Господа на световите.”** (Сура Ал-Енам: 71)

След това остава избора на човек дали да приеме

това, което Аллах е низпослал на пратениците Му или да го отхвърли. Който го приеме, ще бъде щастлив, а който го отхвърли, ще бъде нещастен, както е казал Пречистия и Велик Аллах: „**И ако твоят Господ пожелаеше, на земята щяха да повярват всички до един. Нима ти ще принудиш хората да повярват?**“ (Сура Юнус:99)

Пречистия и Велик Творец е казал истината, когато е пояснил, че низпосланото откровение на пророците на Аллах, е като душата за тялото. И както живота на тялото е невъзможен без душата, така и живота за човешките сърца и тяхното спокойствие са невъможни освен чрез божественото откровение низпослано на пророците. Казва Великия Аллах: „**Така и на теб [о, Мухаммад] разкрихме дух с Нашата повеля. А преди ти не знаеше нито какво е Книгата, нито вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с която напътваме когото пожелаем от Нашите раби. Ти насочваш към правия път**“ (Сура Аш-Шура:52)

Пратениците и пророците мир на тях бяха от хората

Всички пратеници и пророци, които Аллах бе изпратил са от хората. Това е от пътя на Аллах за създанията Му да изпраща от самите тях и от техните сънародници, който да не е различен от тях освен с онова, с което Аллах го е благословил с откровението и писанието, с което го е дарил. Неверниците вземат човечеството на пророците като причина да отхвърлят тяхното пророчество, както ни е известил Аллах за това относно народа на Нух (Ной), Адитите и Самудяните, че те отхвърлили призива на техните пророци единствено затова, че те са били хора. Казва Аллах: „**Казваха техните**

пратеници: “Нима има съмнение спрямо Аллах Твореца на небесата и на земята? Зове ви Той, за да ви опрости греховете и да ви даде отсрочка до определен срок.” Казваха: “Вие сте само човечи, подобни на нас. Искате да ни възпрете от онова, на което са служели предците ни. Донесете ни явен довод!” Казваха им техните пратеници: “Ние сме само човечи, подобни на вас. Но Аллах облагодетелства когото пожелае от Своите раби. И не можем да ви донесем довод освен с позволението на Аллах. На Аллах да се уповават вярващите!” (Сура Ибрахим:11-12)

И относно Фараона и неговите хора, когато взеха за лъжа Муса (Мойсей), мир нему, и поясниха, че причината за отхвърляне на откровението на Муса (Мойсей), мир нему, че той е бил един обикновен човек. Казва Великия Аллах: **„После изпратихме Муса и брат му Харун с Нашите знамения и с явен довод при Фараона и знатните му хора. А те се възгордяха и бяха хора надменни. И рекоха: “Нима да повярваме на двама като нас, щом хората им са наши слуги?” (Сура Ал-Муаминун:45-47)**

Това е природата на отричащите и невярващите в призива на пратениците, които искат заблудата и заблуждаването и завършека на пратениците и пророците Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*, не бе с имунитет срещу тях. Неверниците от Курейшите следваха същия път във вземането за лъжа на пророците, като на тези преди тях. Казва Великия Аллах като пояснява това: **„И скришом си шепнеха угнетителите: “Този [Мухаммад] не е ли само човек като вас? Нима ще последвате магията, когато ясно я виждате?” (Сура Ал-Енбуа:3)**

Абсолютно всички пратеници без изключение не са богове, и в тях не се намират никакви божествените качества. И Иса (Исус), *мир нему*, се отрече от това, което му преписва онзи, който твърди, че той е Бог. Казва Великия Аллах: „**И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мерйем, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” Рече: “Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеех сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел.**“ (Сура Ал-Маиде:116-117)

Също така и нашият пратеник Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*, отрече да притежава божествени качества. Казва Великия Аллах: „**Кажки: “Не владея за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увелича доброто и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вярващи.**“ (Сура Ал-Араф:188)

Човешкото в пророците и пратениците показва, че и на тях ще се случи това, което се случва с другите хората. И тях ще ги настигне смъртта и те няма да бъдат вечни, както ни известява за това Пречистия Творец с думите Си: „**Всяка душа ще вкуси смъртта и вашите награди напълно ще ви се изплатят в Деня на възкресението. Който бъде отдалечен от Огъня и бъде въведен в Рая, той ще сполучи. А земният живот е само измамна наслада.**“ (Сура Али Имран:185)

И пророците и пратениците ги настига беда, както другите. И тях ги настигат болестите, както Ейюб, *мир нему*, го сполетя болест в тялото му, изгуби богатството, семейството и децата си, и той прояви търпение. Казва Великия Аллах: „**И [спомени] Ейюб, който призова своя Господ: “Засегна ме беда, а Ти си Най-милосърдният от милосърдните.” И му откликнахме Ние, и премахнахме бедата му, и възстановихме семейството му, и го удвоихме милост от Нас и напомняне за покланящите се.**“ (Сура Ал-Енбия:83-84)

Пророците и пратениците биват затваряни, както бе затварян пратеника на Аллах Юсуф, *мир нему*. Казва Великия Аллах: „**После [на мъжете] им хрумна да го затворят за известно време, въпреки че видяха знаците.**“ (Сура Юсуф:35)

Те биват изваждани и прогонвани от домовете ми, както ни известява за това Аллах с думите си: „**Неверниците казваха на своите пратеници: “Или ще ви прогоним от земята си, или ще се върнете към нашата вяра.” А техният Господ им разкри: “Непременно ще погубим угнетителите и ще ви заселим на земята след тях. Това е за онзи, който се бои да застане пред Мен и се бои от Моята заплаха.”** (Сура Ибрахим:13-14)

Те биват убивани, както Аллах ни е известил за това относно някои от Неговите пратеници, които бяха изпратени при народа на Израил, тя бяха убити от ръцете на онези, които не повярваха от синовете на Израил. Казва Великия Аллах: „**Нима не ви обземаше надменност всеки път, щом пратеник ви донасяше онова, което душите ви не желаят? И някои отрекохте, а други убивате.**“ (Сура Ал-Бакара:87)

Поради човешката им природа, те се нуждаят от онова, което се нуждае човек. Те ядът, пият, срещат се с хората, смеят се, плачат, радват се и тъгуват. Казва Великия Аллах: **„И преди теб изпрашихме само пратеници, които ядат храна и ходят по пазарите. И сторихме едни от вас изпитание за други. Ще изтърпите ли? Твоят Господ е всезрящ.“** (Сура Ал-Фуркан: 20)

И когато неверниците от Синовете на Израил преувеличиха за Иса (Исус), *мир нему*, и започнаха да твърдят за божествеността му, то Аллах им поясни човешкото в Иса (Исус), *мир нему*, и нуждите му от онова, което се нуждае човек, от храна и пиене, и в резултат на това му се случваше това, което се случваше на всеки човек, като изхвърляне на отпадъци урина, изпражнения. пот. Казва Пречистия Аллах: **„Месията, синът на Мерйем, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат!“** (Сура Ал-Мауде: 75)

Пророците и пратениците се женят и те имат потомство от деца и внуци. Казва Великия Аллах: **„И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.“** (Сура Ар-Рад: 38)

Пратениците и пророците се отличават с това, че техния призив е единствено за Аллах и не намесват в призива си земните изгоди и облаги. Те не са искали награда или отплата от техните народи за техния призив, а напротив, те са се надявали на награда и отплата от Аллах и всички са говорили на народите си, с това, което Аллах го е пояснил с думите Си: **„Кажете: “Не искам от вас**

отплата. Тя е за вас самите. Моята отплата е единствено от Аллах. Той на всяко нещо е свидетел.”
(Сура Себе:47)

И след като пратениците, *мир на тях*, отхвърлили от себе си, че са различни от хората, или че в техните ръце се намира доброто и лошото, то трябва да се учудваш от хора, които вземат хора или идоли и им се молят и правят богослужения така, както се молят и правят богослужения на Аллах, и вярват, че в техните ръце се намира доброто и лошото, а те са мъртви и немогат да си помогнат дори на самите себе си. И Великия Аллах каза истината, като каза: „И защо не им помогнаха онези, които те приеха за богове и на които се отдадоха вместо на Аллах? Да, изоставиха ги. Това е само тяхна лъжа и измислица.“
(Сура Ал-Ехкаф:28)

Всички Пророци са призовавали към богослужението единствено на Аллах

Призива на единобожието и искреността в богослуженията са, за Аллах. Предупреждението за съдружаване с Аллах (ширк), е призива на всички пророци и пратеници към техните народи. Казва Великия Аллах: „И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!” (Сура Ал-Енбиа:25)

Пророците и пратениците не са призовавали хората да се молят на тях или на други, а напротив, те са предупреждавали и дори в повече, както Пречистия и Велик Аллах е пояснил това нещо с думите Си: „Не се е

случвало човек, дарен от Аллах с Писанието и мъдростта, и пророчеството, да каже на хората: “Бъдете на мен раби, а не на Аллах!”, а: “Бъдете господни съгласно Писанието, което сте преподавали и изучавали!” И не ще ви повели такъв да приемете за господари ангелите и пророците. Нима ще ви повели неверието, след като сте се отдали на Аллах?” (Сура Али Имран:79-80)

Нух (Ной), *мир нему*, е първия от пратениците. Той е живял сред народа си 950 години призовавайки ги към богослуженията на Аллах и да изоставят това, което е било сред тях от съдружаването с Аллах (ширк). Казва Великия Аллах: „Изпратихме Нух при неговия народ и той каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямаме друг бог освен Него! Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден.” (Сура Ал-Араф:59)

И също така и Ибрахим, *мир нему*, - Бащата на пророците – поиска от народа си да служат и да правят богослуженията си единствено на Аллах и да не съдружават нищо и никого с Него. Казва Великия Аллах: „И [изпратихме] Ибрахим, който рече на своя народ: “Служете на Аллах и бойте се от Него! Това е най-доброто за вас, ако проумявате. Служите не на Аллах, а само на идоли, и измисляте лъжа. Тези, на които служите вместо на Аллах, не могат да ви дадат препитание, затова от Аллах търсете препитанието, на Него служете и Му бъдете признателни! При Него ще бъдете върнати.” (Сура Ал-Анкебут:16-17)

И Худ, *мир нему*, и неговият призив към народа му бе единобожието на Аллах и оставянето на съдружаването (ширк). Казва Великия Аллах: „И при адитите брат им Худ... Рече: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямаме

друг бог освен Него. Вие сте само клеветници.“ (Сура Худ:50)

И призова на Салих, *мир нему*, към народа му бе единобожието на Аллах и оставянето на съдружаването с Него (ширк). Казва Великия Аллах: „**И при самудяните [изпратихме] брат им Салих. Рече: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг бог освен Него.”** (Сура Худ:61)

И Муса (Мойсей), *мир нему*, след като Аллах го избави него и народа му от фараона и приближените му, то те поискаха от Муса (Мойсей), *мир нему*, да им стори божество, на което да се молят и да правят богослуженията, и на тях им бе разяснен лошият завършек на онзи, който направи това нещо. Казва Великия Аллах: „**И преведохме синовете на Исраил през морето, и минаха покрай хора, посветили се на своите идоли. Казаха: “О, Муса, направи ни божество, както те си имат божества!”** Каза: “Наистина сте хора невежи. За тези е погубено онова, което имат и е напразно онова, което вършат.” Каза: “Нима друг, а не Аллах ще ви търся за бог, след като ви предпочете Той пред народите [тогава]?” (Сура Ал-Араф:138-140)

И Иса (Исус), *мир нему*, когато бе изпратен при неверниците от синовете на Исраил за да ги прикани към истината и единобожието и Господа му го попита въпреки, че знае по-добре това, което е в душата му. Казва Великия Аллах: „**И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!”** Рече: “Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята

душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеех сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел.” (Сура Ал-Мауде:116-117)

И призова на Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*, който е завършека на Пратениците, и неговия призив беше към единобожието на Аллах и изоставяне на всички думи, слова и идоли, които са на равно с Аллах. казва Великия Аллах: „**О, хора, служете на своя Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се предпазите**“ (Сура Ал-Бакара:21)

Съвременните закони и доктрини

Аллах каза истината, кагато каза: „**И ако се подчиниш на повечето от тези, които са на земята, ще те отклонят от пътя на Аллах. Те следват единствено догадката и само предполагат.**“ (Сура Ал-Енам:116)

Ще направим един бърз поглед върху религиите, доктрините и сектите, които най-много са разпространени, и които биват най-много следвани в световен мащаб, за да видим как повечето от тях не са съвместими със здравия разум и рационалния ум, и причината затова, е че в тях има съдружаване с Аллах (ширк), вземането за богове някои творения и вземането им за свещени. Но няма да ги обвиняваме погрешно. В някои от тях има призив към добродетелната етика и забрана относно някои грозни етични постъпки. И всеки читател може да достигне до това заключение, чрез разума си , с който го е дарил Аллах, да разграничи доброто от грешката, разумното от

неразумното и логичното от нелогичното.

- **ТЕУРАТА (ТОРАТА):** Книгата, която днес евреите вземат, за своя религия е изменена и в нея има езичество и идолопоклонничество, като те (евреите) вярват, че Узайр е син на Аллах, а господата за тях е Яхова, който не е безгрешен и допуска грешки, бунтува, разкайва се и той заповядва кражбата и е безмилостен фанатик. Той е господата само за синовете на Исраил, и поради това, той е враг на другите, както те вярват, че те са избрания народ на Аллах, а другите народи са по-малко (избрани) от тях, и на който майка му не е еврейка, то той не може да бъде евреин. Те смятат юдеизма за тяхна лична религия и не е религия за другите. Поради тези неща, юдеизма не може да бъде световна религия, която да изповядват всички хора. Както твърдят, че душите на евреите са от Аллах – Великия Аллах е далеч от това, което казват – и когато човек, който не е евреин удари евреин, се смята, че е ударил славата на господата. Това е една религия, която е основа върху омраза и ненавист към другите народи, и е позволено в религията им експлоатация на другите народи, да ги мамят, да ги ограбват, да ги лъжат, да им дават кредити с неприлична лихва и да лъжесвидетелстват срещу другите народи, защото във вярването на евреите, е че всички други хора, които не са евреи, са като животни. Корана решително ни показва, че всичко това е една голяма лъжа, в която вярват евреите, като казва Великия Аллах: **„И рекоха юдеите и християните: “Ние сме синовете на Аллах и Неговите любимци.” Кажете: “А защо ви измъчва Той заради вашите грехове? Не, вие сте само човечеци от онези, които е**

сътворил. Прощава Той комуто пожелае и измъчва Той когото пожелае. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Към Него е завръщането.”
(Сура Ал-Мауде:18)

И да се знае, че повечето от настоящите евреи, собственици на богатство и позиции, не са свързани с древните евреи и израелтяни от Ибрахим (Авраам), *мир нему*, и със синовете на Исраил, а той е Якуб, *мир нему*, а те са смесица от други народи, които са влезнали в юдейството със силно желание за земните блага и колонизирането на другите народи. Местните евреи, които всъщност са от потомците на Израел (Яков, *мир нему*), останалата част от евреите ги смятат за евреи от по-нисък клас.

- **ИНДЖИЛ (БИБЛИЯТА):** Книгата, която днес християните вземат за своя религия, е преминала през няколко различни исторически етапи и фази, които са пренесли послание, което е било низпослано от Аллах, в изкривена религия на езичество и идолопоклонничество. Голяма роля в тази подмяна имат политиците и гадателите, като са подменили вярата им във вярата в троицата, Отца, и сина, и светия дух. И те, с техните твърдения я наричат единството в троицата и троицата в единството. Те са изпаднали в различно разногласие в това вярване, защото е невъзможно неговото разбиране и всяка една група и секта счита за неверници другите групи и секти. Аллах отсъди, че всички те са неверници ако не престанат с това, което казват в съдружаването с Аллах (ширк). Казва Великия Аллах: „**Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е третият от троицата.”** А

няма друг Бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети неверниците.“ (Сура Ал-Мауде:73)

Евангелието (инджиля) бе законодателството (шерията), с което бе изпратен Иса (Исус), *мир нему*, при онези, който се бе заблудил от синовете на Израил след Муса (Мойсей), мир нему. И не бе изпратен за всички хора, както го пояснява месията във евангелието на Матей, като казва: „**по път към езичници не ходете и в самарянски град не влизайте; а отивайте най-вече при загубените овци на дома Израилев;**“ (Евангелието на Матей: 10:6-5)

И от това се изяснява, че евангелието със сегашното си законодателство (шерият), е законодателството на езичеството и идолопоклонничеството с това, което го има в нея от съдружаването с Аллах, като са сторили Иса (Исус), *мир нему*, и майка му богове, на които се молят, вместо да се молят на Аллах, като знаят, че призова на Иса (Исус), *мир нему*, бе призив за единобожието и премахването на съдружаването с Аллах (ширк), както Аллах ни известява за това, като казва: „**И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” Рече: “Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеях сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел. Ако ги измъчваш те са Твои раби, а ако ги опростиш Ти си Всемогъщия, Премъдрия.”** (Сура Ал-Мауде:116-118)

Християнството е взело някои от най-големите вярвания и убеждения, които е имало преди християнството, и се е повлияло от религията на Бастион, която съществуваше в земите на персийската империя шест века преди идването на Иса (Исус), *мир нему*. Вратата и убежденията на Бастион, включват подобна история, като историята с Господната вечеря, както има в християнството. Също така християнството е взела една част от Хиндуизма и вярването в троицата, като бога при тях има три имена, и той е „Вишну“ т.е. пазител, „Сейфа“ т.е. разрушител и „Бирхама“ т.е. съществуващ. Взели са от тях убеждението за разпъването за опрощение на грешките, въздържането и монашеството за да се откажат от богатството и да влезнат в небесното царство.

Също така са пренесени някои от вярванията на будизма, който е предхождал християнството с пет века, като науката за съпоставяне на религиите ни показва, че между личността на Буда и личността на Месията (Иса, Исус), *мир нему*, има много големи сходни черти, с обстоятелствата на раждането на Иса (Исус), *мир нему*, и живота му и с обстоятелствата, през които е минал живота на Буда, от които се е повлияло християнството и от много от убежденията на будизма. Както и убеждението на древните вавилонци, тъй като делото на Ваал, богът на слънцето, се оприличава с делото на Месията Исус (Иса), *мир нему*.

И от всичко това ни се изяснява промяната на Евангелието (Инджиля), и вкарването в него на неща, от убеждението и езичничеството, които ги е нямало в него. Така Евангелието (Инджиля) губи своята форма и същност, с която бе изпратено на Исус (Иса), *мир нему*, от Господа на световите.

- **Хиндуизма:** То е създадено и оформено от различни дълги етапи на време, като не се знае кой е неговият определен основател и не се знае кой е написал великата книга в Хиндуизма. Хиндуизма е смесица от индийска философия, от еврейската Тора (Теурат) и изопачената християнска библия. Хиндуизма включва вярвания и езичество, от поклонение на дървета, камъни, маймуни и вземане на кравата за свята, която се наслаждава на великото място при тях. Всички тези вярвания и убеждения са не логични и несмислени. Хиндуистите са направили статуи на кравата и са ги сложили в храмовете, къщите и обществените площади.

При тях кравата има права, за които много от хората се надяват, като кравата има свобода на движение, забрана за нейното клане и забрана за нанасянето ѝ на вреда, и когато тя умре бива погребва с религиозен ритуал.

Хиндуизма е допълнение към езичеството, и е намерило отблъскващ клас на обществото с омраза към тях, защото са разделили обществото на класове и всеки един от тях взема за подигравка другия клас, което в противоречие с най-основните човешки права и принципите на социалната справедливост. И всичко това доказва, че Хиндуизма е далеч от откровението, с което Господ е дарявал пророците Си.

- **Будизма:** Е поставена философия, която се е превърнала в религиозен характер, като не зачита правилата на морала, интелектуалното учение и се изгражда върху философските теории. Ученията на будизма не са откровение, а са възгледи и убеждения, които се слагат в религиозна рамка.

Будизма произлиза в пети век преди новата ера в Индия след Хиндуизма и след смъртта на нейният основател Сидхарта Гаутама, назован с прякора Буда 560 – 480 пр. н.е. Будизма е превърнат в езически вярвания и фалшиви убеждения, като будистите вярват, че Буда е син на Аллах, и че той е спасител на човечеството от страданията и мъките, и че той ще носи всичките им грехове. И това, което доказва езичесвото им, са думите: „Веднъж, когато Буда влезна, статуите и идолите му се поклониха.“ И поради тази причина, будистите се молят на Буда, като са направили негови идоли и са ги поставили в техните храмове и обществените им места, вярвайки, че той ще ги въведе в рая (дженнета).

В някои от будистките учения се казва, че добрата етика е като призова към любовта, толерантност, добрите обноски с хората и раздаването на (пари и храна) на бедните.

И в Будизма има призив към монашеството, оставянето на богатството, лукса, и отвеждането на душата към аскетизъм, грубост, предупреждение от жените, имуществото, оставянето и страненето от брака и отказване на всичко онова, което противоречи на човешката природа, във която Аллах е създал обичта към всичко онова, което те забраняват. Те признават, че техните книги не са низпослани, и че те са думи и изказвания, които се преписват на Буда или приказки, които са се случили с него, и някои от неговите последователи са ги записали.

От всичко това става ясно, че вярванията в будизма, са езически вярвания и не са вярвания в Бога. Те се

състоят от философия и мнения на техния основател и неговите последователи, които са го последвали след него, като е имало големи интервали от време между тях, до като тези вярвания и убеждения са достигнали до наши дни.

- **Сикхизъм:** Не е религия нито пък секта, а се смята за едно от движенията за реформиране на религията, което се е повлияло от Исляма и се бори в опита си за обединение между вярванията и религиите, които са разпространени и тяхното единобожие е едно във вярването им, която е основа от религиозна група от индийците, които са се появили в края на 15 и началото на 16 век. Те приканват към една нова религия, която се обединява между Исляма и Хиндуизма под логото: „Не на хиндуистите и не на мюсюлманите.“ Но това движение не се е оказало успешно в това начинание, защото те са предписвали тяхното невежество с Исляма, неговите убеждения и учения към заблудата от правия път. Ако те познаваха Исляма, щяха да знаят, че религиите се образуват с откровение от страна на Аллах, че няма място в религията на човешките трудове или пък обединение между различните религии или секти, за да образува близост между тях и да се извади вярване, върху което да се обединят всички. След това се превръщат в инструмент в ръцете на британците, чрез който гонят своите бунтовнически движения, които призовават за излизането от Индия. И те донесоха голям принос на британците за колонизирането на тези земи, като сикхите са получили много привилегии от британците, и ги сторили да се отличават от останалото население на тези земи, като са отговаряли за повече от 20%

британско-индийската армия.

От всичко това се разбира, че те са едно движение, което иска реформи, но не са успели в това, като това движение бива намерено и подкрепено от британския колонизатор, който е открил в тях инструмент за възможността на колонизирането на тези земи, експлоатация на роби и разрушаване на истинския Ислям. Както истината не може да се обедини с лъжата, така е не възможно да се обедини единобожието със съдружаването (ширк).

- Ислям: Е последният низпослан небесен закон (шариат), и неговия пратеник завършека на пророците и пратениците и няма да има пратеник нито пък пророк след него, и религията му е последната религия или шериат и след него няма да има друга религия или шариат до настъпването на часа т.е. до края на света, като с него бе изградена религията и бе изпълнена благодатта. Той дойде да подобри етиката и да допринесе възход при душите. Казва Великия Аллах: **„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.“** (Сура Ал-Мауде:3)

Исляма е религията, която Аллах одобри за човечеството, и не ще приеме да се изповядва друга религия освен Исляма и в отвъдния живот не ще приеме друга религия освен Исляма. Исляма е призивът към единобожието и отхвърлянето на съдружаването с Аллах (ширк). Казва Великия Аллах: **„За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.“** (Сура Ал-Мауде:72)

- Исляма е призивът към превъзходния нрав, етика и

добродетелните дела. Казва Великия Аллах: „**Каж****и:** **“Моят Господ възбрани само скверностите, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружавате Аллах с онова, на което не е низпослал довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете.“** (Сура Ал-Араф:33)

- Ислямът е призив за правене на добро и за милосърдие към хората. Казва Великия Аллах: „**О, вярващи, прекланяйте се и свеждайте чела до земята в сужд, и служете на вашия Господ, и вършете добро, за да сполучите!**“ (Сура Ал-Хадж:77)
- Ислямът е призив за изоставянето на лошия нрав, етика и порочните дела. Казва Великия Аллах: „**Изоставете и явния грях, и скрития! Които придобият грях, ще им бъде въздадено за онова, което са придобили.**“ (Сура Ал-Енам:120)
- Ислямът е религия за всички хора. Казва Великия Аллах: „**Каж****и:** **“О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас на Онзи, Чисто е владението на небесата и на земята. Няма друг бог освен Него. Той съживява и Той умъртвява. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Слова, и го следвайте, за да сте напътени!”** (Сура Ал-Араф:158)
- Ислямът е милост за човечеството, с него хората биват изваждани от тъмнините към светлината и с него биват избавяни от наказанието в ада (джехеннема). Казва Великия Аллах: „**И те изпратихме [о, Мухаммад] наистина като милост за световите.**“ (Сура Ал-Енбуа:107)
- Ислямът е религията на дисциплинираната свобода.

Казва Великия Аллах: „**И кажи: “Истината е от вашия Господ. Който желае, да вярва, а който желае, да остане неверник! Ние приготвихме за угнетителите Огъня, загражденията на който ги обкръжават. И ако викнат за помощ, ще им се помогне с вода като разтопен метал, която изпича лицата. Колко гнусно е такова питие и колко лошо място е там за отсядане!”** (Сура Ал-Кехф:29)

Исляма е религията на делата и съвършенството. Казва Пратеника на Аллах, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*: „**Наистина Аллах обича, когато някой от вас върши дело, да го усъвършенства.**“ (Бейхаки го е извадил в книгата си *Шуабул-Иман, Ебу Яла в книгата си Муснед, и Елбани казва, че хадиса е достоверен в книгата си Сахихул-Джамиа: 1880*)

Ислямът е религията на науката. Казва Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари: „**Търсенето на наука е задължение (фарз) за всеки мюсюлманин.**“ (Предаден от *Ибни Мадже:224, Ебу Яала: 2903, и Елбани казва, че е достоверен в книгата си Сахихул-Джамиа:3913*)

- Ислямът е религията на чистотата. Казва Великия Аллах: „**О, синове на Адам, обличайте се подходящо при всяка молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите.**“ (Сура Ал-Араф:31)
- Ислямът е религия на милостта и състраданието. Казва Пратеника на Аллах, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*: „**Милостивите ги помилва Милосърдния. Проявявайте милосърдие към тези, които са на земята за да проявяват милост към вас тези, които са в небето.**“ (Предаден от *Тирмизи:1924, Ебу Дауд:4941, Ахмед:6494, и Албани казва, че е достоверен в книгата си Сахихул-*

Джамиа:3522)

- Ислямът е религията на справедливостта между хората. Казва Великия Аллах: „**Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранява покварата и порицаваното, и гнета. Наставлява ви Той, за да се поучите.**“ (Сура Ан-Нехл:90)
- Ислямът е религията на леснотата, щедростта и великодушието. Казва Великия Аллах: „**Аллах иска да ви улесни и не иска да ви затрудни,**“ (Сура ел-Бакара:185)
- Ислямът защитава душата, и не е религията, която да хвърля душата в опасност. Казва Великия Аллах: „**И не убивайте сами себе си! Към вас Аллах е милосърден.**“ (Сура Ан-Нуса:29)
- Ислямът е религията на защитата на тялото от външността с чистотата. Казва Великия Аллах: „**Наистина Аллах обича каещите се и обича пречистващите се.**“ (Сура ел-Бакара:222)
- Ислямът насърчава към чистотата на тялото външно и вътрешно, като държи тялото далеч от разхищението в яденето, пиенето и избягване на потъпкване на границите, които ще му навредят. Казва Великия Аллах: „**И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите.**“ (Сура Ал-Араф:31)
- Ислямът насърчава към опазване на околната среда. Казва Великия Аллах: „**И не рушете по земята, след като е в порядък! И Го зовете със страх и копнеж! Милостта на Аллах е близо до добродетелните.**“ (Сура Ал-Араф:56)
- Ислямът насърчава към хуманното отношение към животните и тяхното опазване. Казва Пратеника на

Аллах, *Аллах да го благослови и с мир да го дари: „Докато някакъв мъж вървял по пътя, го обзела силна жажда. Той намерил кладенец, слязъл до него и пил. После излязъл и тогава видял куче с изплезен език, което от жажда яде влажната земя. Мъжът си казал: „Това куче е толкова ожадняло, колкото бях и аз“. Слязъл при кладенеца, напълнил обувката си с вода, после я захапал с уста, докато се изкачи, и напоил кучето. Аллах му се отблагодарил, като опростил греховете му“. Казаха: „Пратенико на Аллах, и заради животните ли има отплата за нас?“ Той каза: „Заради всяко живо същество има отплата“ (Муттефикун алейхи)*

- Ислямът е религията на справедливостта и добродетелността. Казва Великия Аллах: **„Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранява покварата и порицаваното, и гнета. Наставлява ви Той, за да се поучите.“** (Сура Ан-Нахл:90)
- Ислямът е религията на равенството между хората. Казва Пратеника на Аллах, *Аллах да го благослови и с мир да го дари: „О, хора! Наистина вашият Господ е един, и наистина вашият баща е един. Арабинът не превъзхожда неарабина, нито неарабинът превъзхожда арабина; нито чернокожият превъзхожда белокожия, нито пък белокожият превъзхожда чернокожия, освен с богобоязливост и добри дела.“* (Предаден от Ахмед:23536, ет-Тиялиси:4749, сахихут-Тергиб ует-Терхиб:2963)

За времето, през което човек живее тук на земята, Аллах е разпределил между тях препитанието и поминъкът

им, като стори някои от тях богати, а други бедни, както казва Великия Аллах: „**Аллах предпочете едни от вас пред други в препитанието. А онези, които са предпочетени, не споделят своето препитание с владените от техните десници, в него да са равни. Тогава благодатта на Аллах ли отричат?**“ (Сура Ан-Нехл:71)

И също така Аллах стори някои хора да са здрави, а други болни, някои от тях да се издигат, а други бедни и т.н. Казва Великия Аллах: „**Ние разпределяме помежду им тяхното препитание в земния живот и въздигаме едни от тях над други, та едните да се възползват от другите. А милостта на твоя Господ е по-добро от онова, което те трупат.**“ (Сура Аз-Зухруф:32)

И стори Аллах някои хора да бъдат бездетни, а на други от тях даде деца и разпредели между тях потомците им, кои да бъдат момчета, момичета или смесени от момчета и момичета. Това е така, защото Аллах създава и прави каквото пожелае с мъдрост, която никой друг освен Него не знае. Казва Великия Аллах: „**На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. Сътворява Той каквото пожелае дарява момичета на когото пожелае и дарява момчета на когото пожелае, или дарява момчета и момичета. И сторва неплоден когото пожелае. Той е всезнаещ, всемогъщ.**“ (Сура Аш-Шура:49-50)

И да се знае, че всички други секти и религии различни от Исляма, която е призова на завършека на пророците - Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*, са подкрепяни директно и неограничено от световните ционисти, които виждат истинска заплаха в Исляма за тях, за техните амбиции и унищожаването на

надеждите им в експлоатация на човешки същества и даровете на вселената. Световния ционизъм се стреми с всички сили, които са му дадени, да организира нови религии и групи, които са съставени от едни и същи неща, и са лоялни и се помиряват, за да се откажат от мнозина принципи, от които цивилизованият и свободен човек не би останал доволен. Цялото това страхуване, идва от уединяването на хората върху истинската религия, която чрез появата си, показва истината и унищожава лъжата. Вярващият се надига срещу онзи, който го е поробил, унижил, ограбил е богатата на страната му и го отклонил от богослужението към Господа на световете към богослужението му на един от хората.

Завръщането към същността:

И все пак всеки от нас има възможност да се завърне към същността на религията, която Пречистия и Велик Аллах е одобрил за рабите Си, и тя е Исляма. И ако тази възможност е налична сега, то в друго време може да бъде невъзможна, и ако тази възможност сега е готова, то за в бъдеще, тя може да не е подготвена дори и да искаме, както ни е известил за това Великия Аллах, като казва: **„И не е покаянието за онези, които правят злини, а щом дойде при някого от тях смъртта, казва: “Сега се покаях.” нито за онези, които умират неверници. За тях Ние сме приготвили болезнено мъчение.“** (Сура Ан-Нуса:18)

Както Великия Аллах ни пояснява това нещо за положението на неверника, когато започне да вижда и усеща смъртта, и започне да вижда истините, които се разкриват пред него, и узнава, че пророците и пратениците са казали истината и узнава за лъжата, върху която е бил от религията и започва да съжалява за това, което е пропуснал, но в това положение не е време за съжаление, защото това съжаление няма да му е в полза. И в това положение, той вижда как пред него се затварят вратите на покаянието и се увеличава желанието му да се върне обратно на земния живот, за да може да повярва в онова, което е отхвърлял и не е вярвал в него, но това нещо е невъзможно. Казва Великия Аллах: **„А когато се яви при някого от тях смъртта, той казва: “Господи мой, върни ме, за да сторя праведно дело в живота, който оставих!” Ала не! Това си е негово слово. Но зад тях има преграда до Деня, когато ще бъдат възкресени.“** (Сура Ал-Му‘минун:99-100)

Разказвани се за това нещо в Корана със случката с Фараона, който престъпваше и каза: „Аз съм вашият

превъзходен господ.“ Фараона, който е казал тези думи, като се разкри истината, и като видя с очите си, той повярва, но тази вяра не му помогна с абсолютно нищо. Аллах удави него и войската му в морето. Казва Великия Аллах: **„И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настигна потопа̀т, каза: “Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярвах синовете на Израил, и съм сред отдадените Нему!” Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеешите развала. Днес спасяваме твоето тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения.“** (Сура Юнус:90-92)

Това е една страшна тема, достойна за разсъждение. Въпросът е вечното щастие, след което няма да има нещастие и тъга, и това щастие е в рая (дженнета), на който ширината му е колкото земята и небесата или вечното нещастие, след което няма да има щастие, и то е в ада (джехеннема), който е достатъчен. Казва Великия Аллах: **„За тях от Огъня има и постеля, и покривала отгоре им. Така въздаваме на угнетителите.“** (Сура Ал-Араф:41)

След като който те е създал се радва с твоето покаяние и обръщането ти към Него, то какво по-добро и велико нещо може да има от това, че нашия създател иска доброто за нас?! Както ни е известил Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, с думите си: *„Аллах се радва много повече на покаянието на раба Си, когато се покая пред Него, от колкото когато някои от вас изгуби камилата си в пустинята, и водата и яденото му е било върху нея. Той загубва надежда от нея и отива и ляга под сянката на едно дърво, и загубил надеждата си за камилата, яденето и водата си. Докато е в това*

положение, изведнъж вижда, че камилата стои до него и я хваща за оглавника. След това от силната си радост казва: „О, Аллах! Ти си ми раб, а аз съм твоя господар.“ Той обърква изречение от силната си радост. (Муслим)

И каква по-голямата милост от тази на Създателя, който иска да ни помилва и иска щастието за нас, както ни е известил пратеника на Аллах Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, с думите си: „Милостта на Аллах е разпределена на сто части. И Той е низпослал една стотна част от Своята милост над джиновете, хората и насекомите. Заради тази част те изпитват обич едни към други, изпитват доброта едни към други и дори животните се отнасят към малките си с привързаност. И Аллах е запазил деветдесет и девет части от Своята милост за Своите предани раби в Деня на възкресението.“ (Муслим)

Прочети следните знамения от Корана, за да узнаеш голямата награда, която ще спечелиш от твоя Създател, след като се върнеш към основа на твоята религия, и тя е Исляма, вярата в отвъдния живот, низпослани божествени канони и награда, която ще спечелиш след като се завърнеш при Господа си, като ще опрости всичките ти грехове, ще подмени лошите ти дела с добрини. Чул ли са за тази почит? Лишен е онзи, който изгуби тази голяма почит.

- **Казва Великия Аллах: „И които не зоват друг бог заедно с Аллах, и не отнемат живот Аллах е възбранил това, освен по право, и не прелюбодействат. А който върши това, ще срещне възмездие. В Деня на възкресението ще бъде удвоено за него мъчението, в което унижен ще пребивава вечно, освен онзи, който се е**

покаял и повярвал, и вършил праведни дела. На такива Аллах ще подмени злините с добрини. Аллах е опрощаващ, милосърден. А който се е покаял и вършил праведни дела, той се връща към Аллах с прието покаяние.“ (Сура Ал-Фуркан:68-71)

- **Казва Великия Аллах: „Кажете на неверниците, че ако престанат, ще им се опрости онова, което е било по-рано, а ако упорстват известна е вече съдбата на предците.“ (Сура Ал-Енфал:38)**
- **Казва Великия Аллах: „и за онези, които щом сторят непристойност или угнетят сами себе си, споменават Аллах и молят опрощение за своите грехове, а кой освен Аллах опрощава греховете? и не упорстват в своите деяния, знаейки, (Сура Али Имран:135)**
- **Казва Великия Аллах: „Аллах приема покаянието на онези, които правят зло в неведение, после скоро се покаяват. На тези Аллах приема покаянието. Аллах е всезнаещ, премъдър.“ (Сура Ан-Ниса:17)**
- **Казва Великия Аллах: „Аллах иска да приеме покаянието ви, а онези, които следват страстите, искат съвсем да ви отклонят.“ (Сура Ан-Ниса:27)**
- **Казва Великия Аллах: „Наистина твоят Господ дава опрощение на хората, въпреки че угнетяват. Твоят Господ е суров в наказанието.“ (Сура Ар-Раад:6)**
- **Казва Великия Аллах: „Аз опрощавам всеки, който се покае и вярва, и върши праведни дела, сетне продължава по правия път.“ (Сура Таха:82)**
- **Казва Великия Аллах: „И нямате грях за онова, в което**

сте сбъркали, а за онова, което вашите сърца са кроели. Аллах е опрощаващ, милосърден.“ (Сура Ал-Ехзаб:5)

- Казва Великия Аллах: „**Ако показвате добро или го прикривате, или извинявате зло Аллах е извиняващ, всемоушен.**“ (Сура ен-Ниса:149)
- Казва Великия Аллах в един свещен хадис: *О, сине на Адам, щом Ме призовеш и Ме помолиш [за прошка], Аз ще ти простя това, което си извършил, без да се замисля. О, сине на Адам, дори твоите грехове да достигнат до облаците в небето и Ме помолиш за прошка, Аз ще ти простя. О, сине на Адам, дори да дойдеш при Мен с грехове колкото земята и Ме срещнеш, без да съдружаваш с Мен [други божества], Аз ще ти дам опрощение колкото земята”* (Предаден от Ахмед, Турмизи, Албани в книгата си ес-Сахиха:127)
- В друг хадис⁷ Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „Наистина аз знам последния, който ще влезе в рая (дженнета) и последния от обитателите на огъня, който ще излезе от него: Мъж, който ще дойде в съдния ден и ще се каже: „Покажете му всички негови малки грехове и вдигнете от него всичките му големи грехове. Ще му се покажат малките му грехове и ще му се каже: „В този ден си направил това и това, и в този ден си направил това и това? Той ще каже: „Да.“ Той няма да иска да ги отрече и ще се притеснява за големите си грехове да не би да му бъдат показани. И ще му се каже на: „Наистина за теб има място за добро с всяко

⁷ Думите на Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари

лошо дело.“ Той ще каже: „О, Господи! Аз съм извършил някои неща, които не ги виждам тука.“ И наистина видях Пратеника на Аллах, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*, да смее, докато започна да му се виждат най-вътрешните зъби. (Предаден от Муслим)

Период за размишление:

Всички религии, които има на лицето на земята, през погледа на Исляма са невалидни. Това е така, защото в тях са се набъркали съдружаването и служенето на други освен на Аллах, или защото те не са небесни религии, а религии, които са избрани и измислени от хората, защото природата на човек се нуждае от религия, и те са измислили религии, за да запълнят тази празнота, но тези религии не се съгласуват с истината и правия път. И няма друга религия освен Исляма, която да учи, че небесните закони (шериати) са три, а те са: Тората (Теурата), Библията (Инджиля) и Корана, шериата на Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари*. За съжаление Тората (Теурата) и Библията (Инджиля) са променени и техните оригинали не се намират в ръцете на хората. За това нещо свидетелства явното противоречие в тях, нещата свързани със съдружаването, които има в тях и оклеветяването на Пречистия и Велик Господ. И всичко това е достъпно в книгите, които са свързани с тяхното изследване и поясняват промяната на тези две небесни книги. Който иска може да ги провери. Изискването към всеки, който чете тази книга е да разгледа религията с разумна си? Дали е разумно да

служим на богове, които не допринасят добро или зло за самите тях?! Дали е разумно да вземаме създание за свято, в чието ръце не са нито смъртта, нито живота нито пък възкресението? Разумно ли е да търсим помощ от създание, от създанията, което не притежава силата да премахне бедствието от нас или да го промени? Дали е разумно да се молим на човек като нас, който не може да създаде нищо, а техните души са създадени?

- Молитвата и богослуженията в Исляма, са права, които се отдават единствено на Създателя и създанията нямат част в тях. Казва Великия Аллах: „**И рече вашият Господ: “Зовеете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унижени!”** (Сура Гафир:60)
- Молитвата и богослужението в Исляма са директно между Аллах и рабът Му без да има посредници помежду им нито път застъпници. Казва Великия Аллах: „**Единствено Аллах е достоен за чистата религия. А които приемат покровители вместо Него, казват: “Служим на тях само за да ни приближават още повече до Аллах.”** Аллах ще отсъди между тях в онова, за което са в разногласие. Наистина Аллах не напътва никой лъжец, неблагодарник.“ (Сура ез-Зумер:3)

Знамения за размишляване за тези, които съдружават с Аллах:

- Думите на Великия Аллах, в които пояснява

недостатъците на всички други, на които се молят освен на Аллах: „**А вместо Него [неверниците] приеха божества, които нищо не творят, а те са сътворени, и не владеят за себе си нито вреда, нито полза, и не владеят нито смърт, нито живот, нито възкресение.**“ (Сура Ал-Фуркан:3)

- Думите на Великия Аллах, в които пояснява безсилието на всички други, на които им се правят богослуженията освен на Него: „**Кажки: “Видяхте ли? Ако Аллах поиска да ми причини беда, нима онези, които зове вместо Аллах, могат да премахнат Неговата беда? Или ако поиска Той да ми дари милост, нима те ще възпрат Неговата милост?” Кажки: “Достатъчен ми е Аллах! На него се уповават уповаващите се.”** (Сура Аз-Зумер:38)
- Думите на Великия Аллах, в които ни пояснява враждата на тези, на които им са се правели богослуженията към техните раби на съдния ден: „**И кой е позаблуден от онзи, който зове не Аллах, а онези, които не ще му откликнат до Деня на възкресението и неговия зов не чуват? И когато хората бъдат събрани, те ще се окажат техни врагове и ще отричат служенето им.**“ (Сура Ал-Ехкаф:5-6)

Ей, ти, който се молиш на огъня, на дърветата, на кравите, на камъните и други идоли, размисли върху думите на Великия Аллах: „**Онези, които зове вместо Аллах, са раби, подобни на вас. Призовете ги, нека ви откликнат, ако говорите истината! Нима те имат крака, с които ходят, или ръце, с които хващат, или очи, с които виждат, или уши, с които чуват? Кажки: “Призовете вашите**

съдружници, после ме надхитряйте и не ме изчаквайте! Моят покровител е Аллах, Който низпосла Книгата. Той покровителства праведниците.“ (Сура Ал-Араф:194-196)

Ей, ти, който обикаляш около светилища, тюрбета и гробовете (таваф) или дуа⁸ им правиш, размисли върху следните думи на Великия Аллах: **„И не зови вместо Аллах онова, което нито ти помага, нито ти вреди! А сториш ли го, тогава наистина си от угнетителите.“** (Сура Юнус:106)

Ей, ти, който следваш страстите и желанията си, и позволяваш това, което желяеш и забраняваш това, което порицаваш! Размисли върху словата на Великия Аллах: **„А ако не ти откликнат, знай, че следват само страстите си! А кой е по-заблуден от онзи, който следва своята страст без напътствие от Аллах? Аллах не напътва хората-угнетители.“** (Сура Ал-Касас:50)

Знай, че всяко божество, което замества Аллах и заема мястото му, ще се отдалечи от неговите раби. Казва Великия Аллах: **„А някои от хората приемат за богове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах. И ако угнетителите можеха да съзрат, когато видят мъчението, че цялата сила е на Аллах и че Аллах е суров в мъчението. Тогава, щом видят мъчението, онези, които са били следвани, ще се отрекат от онези, които са ги следвали, и ще се прекъснат връзките между тях.“** (Сура Ал-Бакара:165-166)

Нашият Създател разказал, разказа за Ибрахим (Аврам), *мир нему*, с престъпилия крал Немруд,

⁸ Т.е. да търси от мъртвеца, който е погребан в този гроб.

който е твърдял за себе си, че притежава божествените качества. Той твърдял, че можел да съживява и умъртвява, а Ибрахим (Аврам), *мир нему*, само го гледаше и провеждаше един разумен разговор с него, за да му поясни заблудата и лъжата, която твърди. Тогава Ибрахим (Аврам), *мир нему*, поиска от него едно друго действие. Действие, от действията на Великия Господ, да отсъди в действията на някои от творенията в тази вселена, да стори така, че слънцето да изгрее от запад, вместо да изгрее от изток. Казва Великия Аллах: „**Не видя ли ти онзи, който спореше с Ибрахим за неговия Господ, че Аллах му е дал владението? Когато Ибрахим рече: “Моят Господ е, Който съживява и умъртвява.”, [другият] рече: “Аз съживявам и умъртвявам.” Ибрахим рече: “Аллах довежда слънцето от изток, а ти го доведи от запад!” И се слиса онзи, който не бе повярвал. Аллах не напътва хората-угнетители.**“ (Сура Ал-Бакара:258)

И ни разказва случката на Муса (Мойсей), *мир нему*, с Фараона, когато Фараона започна да твърди божествеността за себе си. Аллах ни известява за логичния диалог на Муса (Мойсей), *мир нему*, с Фараона, за да го извести за лъжата и безсилието му пред онези, които е излъгал Фараона, като Муса (Мойсей), *мир нему*, е поискал от Фараона да стори тези звезди, които излизат от изток да ги стори да излязат от запад. Казва Великия Аллах: „**Рече Фараонът: “А какво е Господът на световите?” Каза: “Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени.” Рече [Фараонът] на онези около него: “Чувате ли?” Каза [Муса]: “Вашият Господ и Господът на**

древните ви предци...” Рече [Фараонът]: “Вашият пратеник, изпратен при вас, е луд.” Каза [Муса]: “Господът на изтока и на запада, и на всичко между тях, ако проумявате.” (Сура Аш-Шуара:23-28)

Трябва да се знае, че само Аллах е този, който заслужава да Му се служи и да бъде пречистен от съдружаването. Върни се към вроденото си качество и размърдай умът си, който е създаден свободен от унижението на творенията, и няма съмнение, че той т.е. умът ще те доведе до нивото, че правенето на богослужения на друг, освен на Аллах, и тяхното вземане за приближени на Аллах е погрешно.

Преди да е станало твърде късно:

Нека да се замислим със здравия си разум върху чистата и праведна природа, върху която сме създадени. Живота е прекалено кратък за да го прекара човек в нещо, в което няма да му помогне с нищо. Казва Великия Аллах: „Знайте, че земният живот е само игра и забава, и украса, и хвалба между вас, и умножаване на имотите и децата, подобно на растения след дъжд възхищават сеячите, после изсъхват и ги виждаш пожълтели, после стават на съчки. А в отвъдния живот има сурово мъчение или опрощение от Аллах и благоволение. А земният живот е само измамна наслада.“ (Сура Ал-Хадид:20)

И няма полза от монашеството и откъсването от този свят. Исляма ги забрани тези неща. Казва Великия Аллах: „И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот,

и върши добро, както Аллах ти е сторил добро! И не се стреми към развала по земята! Аллах не обича сеешите развала.” (Сура Ал-Касас:77)

Аллах ни благослови с благодатта на умът, за да го използваме в нещата, които ще ни допринесат добро както на този свят, така и в отвъдното, но за голямо съжаление много от хората не използват умът в това, което ще допринесе добро в земните дела, дори ако тези ползи са за сметка на другите. Тази група Великия Аллах я пояснява със следните Си думи: **„Те добре познават земния живот, ала нехаят за отвъдния.“** (Сура Ар-Рум:7)

Умният е този, който използва умът си в изгода на религията, живота си и достига с умът си до това, което ще му допринесе щастие на земята в използването на всичко онова, което Аллах е създал в тази вселена за подобряването на живота им. И също така използва умът си, за опознаване на това, което ще го приближи до Господа му, за да бъде подготвен за това, което го очаква след смъртта му.

Наистина човек има голяма нужда да остане сам със себе си и да размисли върху това, което се намира в него от религията, защото това е съдбовен въпрос. И не се предполага, че един здраво мислещ човек, ще пожертва и ще последва религия или лъжливо и променено вярване, вместо логичното вярване, което не противоречи на здравия разум. С това, с което Аллах е дарил човека от умът му, той може да разграничи истината от лъжата, вярното от грешното. Аллах те е възнаградил с благодатта на умът, за да мислиш и размишляваш, а не ти го е дал за да следваш нещо без да го изучиш и проучиш. И за жалост това, е нещото,

което се случва при повечето от хората. Те са открили бащи и деди си, да изпълняват религия и да вярват в убеждение и вяра, и са последвали и са наследили техните вярвания, убеждения и религия, като наследство. Например в Индия много от вярванията, убежденията и богослуженията, от които човек се отвращава, като ги вкуси преди да се вслуша в природата си, като богослуженията на мишките, на пилета, на крави, на камъни и т.н. Дори един от учените е казал: „В Индия се молят на всичко друго освен на Аллах.“ като има предвид религиите на онези, които не са мюсюлмани. И причината за всичко това е сляпо следване на тези религии без да ги проучат, изучат и изследват подробно. Именно това са тази група от хората, които Великия Аллах ги порицава и ни пояснява, че те няма да имат никаква полза от това, което правят, с думите Си: **„И когато им се каже: “Елате при това, което Аллах е низпослал, и при Пратеника!”**, казват: **“Стига ни това, което сме заварили от своите предци.”** А ако техните предци не са знаели нищо и не са били напътени?“ (СураАел-Маиде:104)

И не си мисли за мен, че ще говоря лошо, ругая или ще се подигравам с другите вярвания. Напротив, наистина Корана ни забрани това нещо. Казва Великия Аллах: **„И не хулете онези, които зоват други освен Аллах, за да не похулят и те Аллах несправедливо, без да знаят! Така разкрасихме за всяка общност делата ѝ. После при техния Господ ще бъдат върнати и Той ще ги извести какво са правили.“** (Сура Ал-Енам:108)

Напротив, моето силно желание и любовта ми, е опознаете истинската религия, да надделее доброто и мира за хората, и моят страх за тях е от болезнения край,

който очаква онзи, който се е молел на друг, а не на Аллах, който е следвал други закони, а не законите на Аллах, които бяха низпослани на Мухаммед, *Аллах да го благослови и с мир да го дари.*

За да стигнеш до истината, подтикни умът ти да заработи и да размислява върху религията, върху която се намираш сега. Дали тя е истинската религия или си я наследил от някого. Размисли върху това, остани на саме с душата си и насочи мисленето си върху владенията на земята и небеса, и върху това, което Аллах е създал в тях. И бъде един от тези, за които Великия Аллах е казал за тях: **„които споменават Аллах и прави, и седнали, и легнали на хълбок, и размишляват за сътворяването на небесата и на земята: “Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Пречист си Ти! Опazi ни от мъчението на Огъня!”** (Сура Али Имран:191)

Размисли, за да се докоснеш до истината, която Великия Аллах пояснява, че не е създал създанията Си за забавление или игра с думите Си: **„И не сътворихме напразно небесата и земята, и всичко между тях. Сътворихме ги само с мъдрост. Ала повечето от тях не знаят.“** (Сура Ад-Духан:38-39)

Размисли, за да достигнеш до истината, че човек не е сътворен за игра и забавление, че не е създаден за да не му се заповядва или забранява, че не е създаден за да не бъде награден или наказван. Казва Великия Аллах: **„Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?“** Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон!“ (Сура Ал-Муминун:115-116)

В сегашната си природа, човек търси неща в неговия

свят, които са по-добри и пълни за да може да достигне щастието си, както в храната, в пиетието, в дрехи, така и във всички останали сфери на неговия живот. Също така, човек трябва да приложи това търсене на щастие и в неговите, вярвания, убеждения и религия. Той трябва да търси най-добрата и пълноценна религия, в която няма противоречие, и която не противоречи на истинската и чиста природа, върху която е създаден човек. И здравия разум е този, в който човек намира щастие, спокойствие, напътствие на сърцето си и спокойствието на душата си. И аз, в тази книга, насочвам призива си към читателя да опознае Исляма, който е последната религия от религиите, като ще открие, че Исляма е религия на единобожието, което не противоречи на природата на човек, нито пък на неговия ум. Исляма е религия, която Аллах е одобрил и е избрал за създанията Си, и това няма да достигне до теб след съгласието на Аллах, освен след отделянето на душата ти от капризите, земните и светските страсти и религиозния фанатизъм. Ти трябва да търсиш религията в нейните истински и чисти извори, да я вземаш от религиозните учени и приближени, които не искат за тяхното изучаване на религията част от земните блага, а напротив тяхната най-голяма цел от обучението им е спечелването на задоволството на Аллах, избавлението на техните братя сред хората от огъня и предупреждение към онези, които са взели религията и божествените канони (шерията), като източник на припечелване на богатство. **Казва Великия Аллах: „Скриващите онова, което Аллах е низпослал от Писанието, и продаващите го на нищожна цена, ще поглъщат в своя стомах само Огъня. И не ще им проговори Аллах в Деня на възкресението, и не ще ги пречисти, и за тях има болезнено мъчение.“** (Сура Ал-Бакара:174)

Бори се с душата си в търсенето за Аллах, за истината, която е скрита от теб и ще намериш, че Аллах е с тебе, напътва те и те насочва. За това свидетелстват следните думи на Великия Аллах, в които казва: „**А които се борят в Наше име, непременно ще ги водим по Нашите пътища. Аллах е с благодетелните.**“ (Сура Ал-Анкебут:69)

Трудният избор:

Наистина смяната на религията е едно от най-трудните решения, което взема човек в неговия живот, като човек се бори с душата си ,с доброто и злото, дали да се присъедини или не, но за това решение си заслужава човек да пожертва всичко. Казва Великия Аллах: „**В Деня, когато неверниците бъдат докарани пред Огъня [ще им се каже:]:** “Не е ли това истината?”, ще кажат: “Да, кълнем се в нашия Господ!” Ще каже [Аллах]: “**Вкусете тогава мъчението, защото бяхте неверници!**” (Сура Ал-Ехкаф:34)

Знай, че там има само два пътя и няма трети. Път, който води към рая (дженнета), и този път не може да бъде никой друг освен, чрез пратениците на Аллах. И път, който води към огъня или ада. И този път е вземането на страстите на човек за божество. Нашият пример, е като примера на човек, който е попаднал на кръстопът, и незнае кой път ще го отведе до неговата цел, до като не идва друг човек, който знае правия път, и напъти човека да върви по него за да достигне целта си. Именно пратениците на Аллах са тези, които ни напътват по правия път, който води към рая (дженнета).

Няма по-трудно и тежко нещо за човек, който е

последовател на религията на родителите си, или който е правел богослуженията си на друг, а не на Аллах, като дойдат при него Пратениците на Аллах с религията, която Аллах е одобрил за хората, и се разкрият пред него истините и му се изясни положението върху, което са остарели родителите му, отпада от него тежък товар. Казва Великия Аллах: **„Нима очакват друго освен нейното тълкуване? В Деня, когато дойде нейното тълкуване, онези, които го забравиха преди, ще кажат: “Пратениците на нашия Господ бяха донесли истината. Имаме ли застъпници, да се застъпят за нас? Или да бъдем върнати и ще правим друго, а не онова, което сме правили?” Те се погубиха и се скри от тях онова, което измисляха.“** (Сура Ал-Араф:53)

И човек се надява, че ще откупи душата си с наценното, което притежава на земята. Казва Великия Аллах: **„Престъпникът ще желае, да би се откупил от мъчението в този Ден с децата си и съпругата си, и брат си, и рода си, който го подслонява, и всички, които са на земята, само за да се спаси. Ала не! Това е лумнал Огън, смъкващ кожата, зове той всеки, който обръща гръб на вярата и се отвръща, и трупа, и не раздава.“** (Сура Ал-Меаридж:11-18)

Всеки един от нас с природата си знае, че там ще има добро и лошо, и всеки може да разграничи между доброто и злото с това, с което Аллах го е дарил-разумът. Всички небесни закони (шариати) не са изпратени с никаква друга цел, освен да заповядват доброто и да забраняват лошото. Всички хората са братя в човечеството. Тях ги обединяват един баща и една майка. За това ние искаме да ни обедини и една религия, която е Исляма, с който дойдоха всички пратеници и пророци, и да последваме последното небесно законодателство (шариат),

което Аллах изпрати, и да оставим езическите божества от идоли, които Аллах не им е дал никакви права, да се отдалечим от вземането на хората за светци и да се завърнем към правенето на богослуженията ни единствено за Аллах и да не съдружаваме нищо и никого с Него.

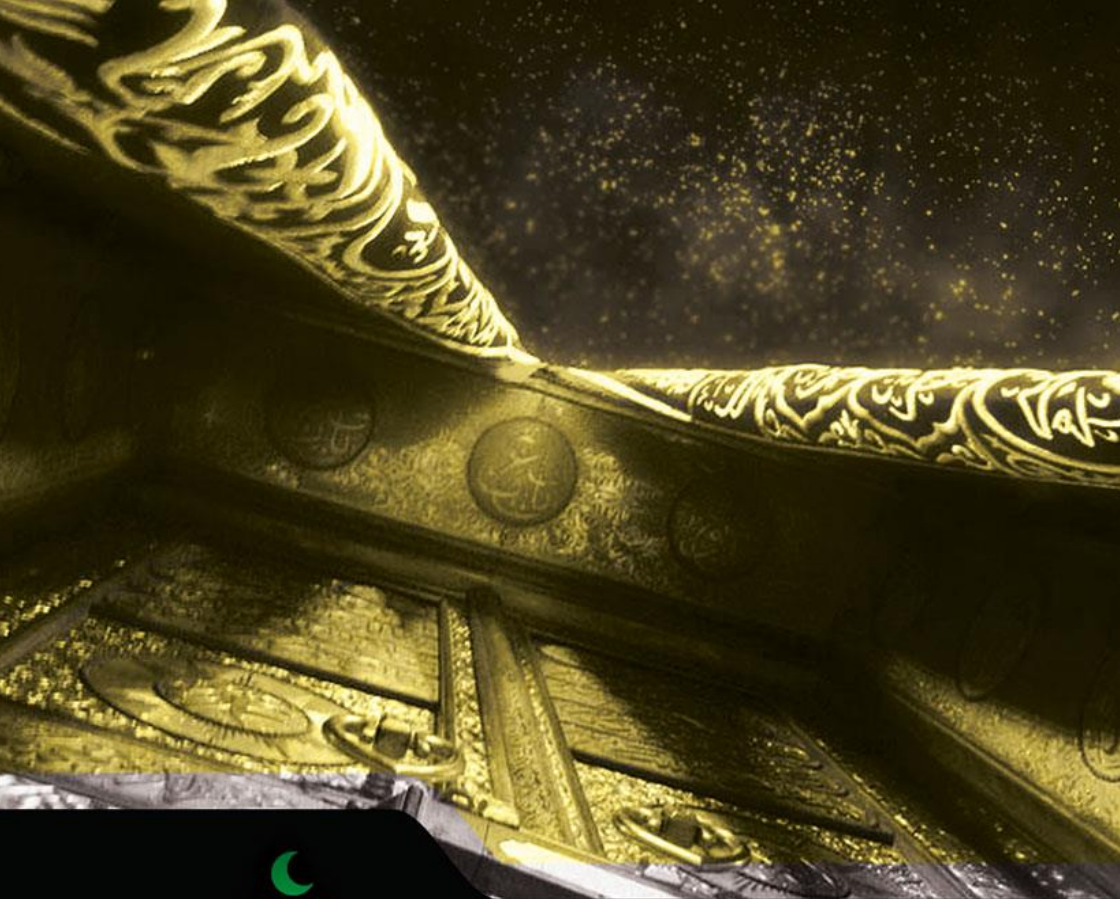
Заклучение:

Аз съм убеден, че има възможност хората да живеят в мир на тази земя, и всички да живеят в спокойствие, доволен и лесен живот, и да имат мир в душите си, и да се обичат едни други в сърцата си, и всичко това става, когато се съберат върху една истинска религия, която да ги стори да бъдат раби на Аллах. Религия, която да им гарантира, че всички са равни без да се забелязва разлика в цвета на техните кожи, разликата на техните езици и етноси. Религия, която да им гарантира свободата и да не поробва едни над други. Религия, в която големия помилва малкия, и малкия да почита големия и да го уважава. Религия, в която нито един да не бъде угнетяван. Религия, в която слабият е силен, докато му се възвърне правото, и силният е слаб, докато се вземе от него правото на слабия. Религия, в която се изплаща повереното, и се намаляват престъпленията, пороците и се изплащат всички права в нея. Религия, в която са защитени душите, богатствата, честта и религия, която те подтиква към извършването на добро и повелява одобряването и забранява лошото, за да продължава живота и хората да живеят в сигурност. И това са малко съвети от големите съвети на истинската религия. И както казах, ционистите в света искат да отдалечат хората от тази религия чрез своите медии, които завладяват целия свят. И това става, като те накарат да се откажеш от човешките си права, защото те знаят, че тяхното оцеляване зависи от липсата на разпространението на тази религия, и техният завършек зависи от разпространяването на тази религия и влизането на хората в нея. И ционистите бързаха с всичките си способности да изкривят представата на света за тази религия. И те не узнаха, че са като този, който закрива слънцето с ръцете си. Истината е явна и ясна, и лъжата не е вечна, и тя трябва да се премахне, както ни

известява Великия Аллах за това с думите Си: „**Искат да угасят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това.**“ (Сура Ам-Теубе:32)

Мисли с умът си, и не позволявай на друг да мисли вместо теб. Бъди свободен във вземането на решенията си и не бъди последовател на някой си. Хората биват извинени за онова, което е било преди знанието, узнаването и развитието, но сега те нямат извинение, защото днес за достигането на знание е много лесно, като днес света се е превърнал в едно село, и причината за това са различните начини за комуникация. Аз зная, че това решение е много трудно, но си заслужава да се размислиш върху него. Наистина религията на Аллах ще остане до настъпването на часът. Затова бъди от онзи, който се задоволи с религията на Аллах, и когато повярва в религията на Аллах, призовава към нея, и това е качеството на цивилизованият човек. Търси доброто и изпитва отвращение от злото. И Великия Аллах е казал истината, като е казал: „**Той е, Който проводи Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я въздигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това.**“ (Сура ет-Теубе:33/ сура ес-Сафф:9)

Моля, Аллах да напъти сърцето ти и да освети пътя ти. Слава на Аллах, Господа на световите, мир и благослов за нашия пратеник Мухаммед, за неговото семейство и сподвижници.

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM